கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

அறிமுகம்: கவீந்திரன் கண்ட கனவு! ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் பங்களிப்பு! - வ.ந.கிரிதரன் -

"ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் கவிதைகளுக்குத் தனியிடமுண்டு. சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, சிறுவர் இலக்கியம் , உளவியல், விமர்சனமென இலக்கியத்தின் சகல பிரிவுகளிலும் வெற்றிகரமாகக் கால் பதித்த பெருமையும் இவருக்குண்டு. 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே கவிதை மரபில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் நிகழ்ந்த காலப்பகுதி 1940ம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியாகும். 1940ம் ஆண்டிலிருந்து ஈழத்தில் முற்றிலும் நவீனத்துவமுடைய கவிதை மரபொன்று தோன்றி வளரத் தொடங்கியது. இக்கவிதை மரபைத் தொடங்கியவர்கள் ஈழத்தின் மணிக்கொடியெனப் பிரகாசித்த மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர்களாவர். இந்த மறுமலர்ச்சிக் குழுவிலும் அ.ந.கந்தசாமியவர்கள் , மஹாகவியெனப் புனைபெயர் கொண்ட உருத்திரமூர்த்தி, இ.சரவணமுத்து என்பவர்களே கவிதைத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர். இவர்களே ஈழத்தில் நவீனத்துவமுடைய கவிதை மரபையும் தொடக்கி வைத்தவர்கள். இவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட நல்ல கவிதை என்பதும் பண்டித மரபு வழிபட்ட உருவ அம்சங்களையும் , நிலபிரபுத்துவ சமூகக் கருப்பொருட்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட செய்யுளிலிருந்து வேறுபட்டு நவீன வாழ்க்கைப் போக்குகளைப் பொருளடக்கமாகக் கொண்டமைவது என்ற வரைவிலக்கணம் உடையதாகவுள்ளது" என்று செல்வி ஜுவானா என்னும் யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவியொருத்தியின் ஆய்வுக் கட்டுரையில் கூறப்பட்டிருப்பது அ.ந.க.வை இன்றைய தலைமுறை மறந்துவிடவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது

[மறுமலர்ச்சிக் குழுவினரால் வெளியிடப்பட்ட சஞ்சிகையே 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகை. இச்சஞ்சிகையில் எழுதிய படைப்பாளிகளையே மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களாகக் காணும் போக்கொன்று செங்கை ஆழியானுட்பட இன்று இலக்கிய விமர்சனங்கள், ஆய்வுகள் செய்ய விரும்பும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையினைச் சார்ந்த செல்லத்துரை சுதர்ஸன் போன்றவர்கள் மத்தியில் நிலவுவதாகத் தெரிகிறது. இது ஒரு பிழையான அணுகுமுறை. மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தை உருவாக்கி, அதில் பாடுபட்டவர்களின் படைப்புகள் யாவும் மறுமலர்ச்சிப் படைப்புகளாகத்தான் கருதப்பட வேண்டும். உண்மையில் மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள், அல்லது மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள், அல்லது மறுமலர்ச்சிப் படைப்புகள் , மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் என்று குறிப்பிடும்போது அது மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகையில் எழுதிய எழுத்தாளர்களை மட்டும் குறிக்கவில்லை. அது மறுமலர்ச்சி காலகட்டப் படைப்பாளிகளையும் குறிப்பிடுகிறது. அந்த 'மறுமலர்ச்சி' இதழினை வெளியிட்ட மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினை உருவாக்கியவர்களின் படைப்புகளையும் குறிக்கிறது. இதுவே சரியான நிலைப்பாடாகவிருக்க முடியும் என்பதென் கருத்து. செங்கை ஆழியான, செல்லத்துரை சுதர்ஸன் போன்றோர் இந்த விடயத்தில் கருத்துச் செலுத்த வேண்டுமென்பதென் அவா. சி. மௌனகுரு, மௌ. சித்திரலேகா, எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோரால் இணைந்து எழுதப்பட்ட 'இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம்' என்னும் நூலில் ஈழத்துக் கவிதையுலகின் மறுமலர்ச்சிக் கட்ட காலம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அ.ந.கந்தசாமி, மகாகவி, நாவற்குழியூர் நடராசன் ஆகியோரை

1 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தின் முக்கியமான கவிஞர்களாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அத்துடன் கவீந்த்திரன் என்னும் புனைபெயரிலும் எழுதிய அறிஞர் அ.ந.கநதசாமியை ஈழத்தின் தமிழ்க் கவிதையில் முதலாவதாக இடதுசாரிச் சிந்தனையினை அறிமுகப்படுத்திய படைப்பாளியாகவும் குறிப்பிடுவர்.இவ்விதம் மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டம் பற்றியே குறிப்பிடப்படவேண்டுமே தவிர 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகையின் படைப்புகளை மட்டும் மையமாக வைத்து மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தை எடை போடக்கூடாது. அவ்விதமான போக்கு ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோன்று மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டம் பற்றிய பிழையான பிம்பத்தினைத் தந்துவிடும் அபாயமுண்டு.]

அ.ந.க. ஒரு செயல் வீரர். ஏனையவர்களைப் போல் வாயளவில் நின்று விட்டவரல்லர். தான் நம்பிய கொள்கைகளுக்காக இறுதிவரை பாடுபட்டவர். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆரம்பகர்த்தாக்களிலொருவர். மேற்படி சங்கத்தின் கீதமாகவும் இவரது கவிதையே விளங்குகின்றது. அவரது கவிதைகளின் கருப்பொருட்களாகத் தீண்டாமை, தோட்டத்தொழிலாளர் இழிநிலை, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள், சமுதாயச் சீரமைப்பு, இயற்கை, காதல், தத்துவம், வர்க்க விடுதலை, பிடித்த ஆளுமைகள் போன்றவை விளங்குகின்றன.

இவரது கவிதைகள் தமிழமுது, தேன்மொழி, ஈழகேசரி, வசந்தம், வீரகேசரி, பாரதி, தினகரன், ம்ல்லிகை, நோக்கு, இளவேனில், சுதந்திரன், ஸ்ரீலங்கா போன்ற பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன [அ.ந.க.வின் கவிதைகள் வெளிவந்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் அவர் பங்கு பற்றிய கவியரங்குகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வொன்று மேற்கொள்ளப்படவேண்டியதவசியம்.].இவரது ஆரம்ப காலத்துக் கவிதைகளிலொன்றான , ஈழகேசரியில் வெளிவந்த, 'சிந்தனையும், மின்னொளியும்' என்ற கவிதை முக்கியமான கவிதைகளிலொன்று. 'அர்த்த இராத்திரியில் கொட்டுமிடித்தாளத்துடனும், மின்னலுடனும் பெய்யும் மழையைப் பற்றிப் பாடப்படும் இக்கவிதையில் , அந்த இயறகை நிகழ்வு கூடக் கவிஞரிடம் சிந்தனையோட்டமொன்றினை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. கணப்பொழுதில் தோன்றி அழியும் மின்னல் கூட ஒரு சேதியைக் கூறிவிடுகிறது. அது என்ன?

'கொட்டுமிடித்தாளம் இசைய நடம் செய்யும்
மட்டற்ற பேரழகு வான்வனிதை போல் மின்னல்
தோன்றி மறைந்ததுவே; சிந்தனையின் தரங்கங்கள்
ஊன்றியெழுந்தன இவ் வொளிமின்னல் செயல் என்னே?
வாழ்வோ கணநேரம்; கணநேரம் தானுமுண்டோ?
சாவும் பிறப்புமக் கணநேரத் தடங்குமன்றோ?
ஐனனப் படுக்கையிலே ஏழைமின்னல் தன்னுடைய
மரணத்தைக் கண்டு துடிதுடித்து மடிகின்ற
சேதி புதினமன்று....'

இவ்விதமாகக் கணப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் மின்னல் கூறும் சேதிதானென்ன? அதன் சோதிதான் அதன் சேதி. சிறுகணமே வாழ்ந்தாலும் அம்மின்னல் உலகிற்கு ஒளி வழங்குவதன் மூலம் நல்லதொரு சேவையைச் செய்து விட்டுத்தான் ஓடி மறைகிறது.

2 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

மனித வாழ்வும் இத்தகைய மின்னலைப் போன்றுதான் விளங்க வேண்டும். இதுதான் மண்ணின் மக்களுக்கு கணப்பொழுதில் தோன்றி மறையும் மின்னல் சொல்லும் சேதி. இதுதான் கவிஞரிடத்தில் அவ்வியற்கை நிகழ்வு தூண்டிவிட்ட சிந்தனையின் தரங்கங்கள்.

'....அச் சேதியிலே நான் காணும்
சோதி கொளுத்திச் சோபிதத்தைத் செய்துவிட்டு
ஓடி மறைகிறது; வாழும் சிறு கணத்தில்
தேடி ஒரு சேவை செகத்திற்குச் செய்ததுவே!
சேவையதன் மூச்சு; அச்சேவை யிழந்தவுடன்
ஆவிபிரிந்து அகல்வானில் கலந்ததுவே!
என்னே இம் மின்னல(து) எழிலே வென்றிருந்தேன்.
மண்ணின் மக்களுக்கு மின்னல் ஒரு சேதி சொல்லும்.
வாழும்சிறு கணத்தில் வைய மெலாம் ஒளிதரவே
நாளும் முயற்சி செய்யும் நல்லசெயல் அதுவாகும்.'

மேற்படி 'சிந்தனையும் மின்னொளியும்' என்னும் அ.ந.க.வின் ஆரம்பகாலக் கவிதை அ.ந.கவிற்கு மிகவும் பிடித்ததொரு கவிதை. மேற்படி மின்னலைப் போலவே தோன்றி குறுகிய காலமே வாழ்ந்து ஒளி வீசி மறைந்தவர் அ.ந.க. மின்னல் கூறிய பாடத்தினையே பின்பற்றி வாழ்ந்தவர் அவரென்பதை அவரது 'தேசாபிமானி' பத்திரிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையான 'நான் ஏன் எழுதுகிறேன்? ' என்னும் கட்டுரை புலப்படுத்துகிறது. (வ.ந.கிரிதரனை இதழாசிரியராக கொண்டு வெளிவந்த மொறட்டுவைப் ப்லகலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரின் 'நுட்பம்' (1981) வருடாந்தச் சஞ்சிகையிலும் இக்கட்டுரை மீள்பிரசுரம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றது.] அக்க்ட்டுரையில் மேற்படி தனது ஆரம்பகாலக் கவிதையினைக் குறிப்பிடும் அ.ந.க. மேலும் தொடர்ந்து கூறுவார்:

'....இம்மின்னல் எனக்குணர்த்தும் செய்தி என்ன? "சில நாட்களே நீ இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும் மக்களுக்கும், உலகுக்கும் பயனுள்ளவனாக வாழ். இன்று நீ இருக்கிறாய். நாளை இறந்து விடலாம். ஆகவே நன்றே செய்க. அதையும் இன்றே செய்க" இது தான் மின்னல் சொல்லித் தரும் பாடம். இருளை விரட்டி ஒளியைப் பரப்பும் மின்னல் சமுதாயத்தில் சூழ்ந்துள்ள மடமை, வறுமை முதலான இருள்களை நீக்கி, அறிவையும் ஆனந்தத்தையும் பரப்பும்படி எனக்குப் பணித்தது. வாழ்க்கையையே இதற்காக அர்ப்பணிக்கவேண்டும் என்ற ஆசை மேலிட்ட நான் என் எழுத்தையும் அத்துறைக்கே பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்ததில் வியப்பில்லை அல்லவா?...'

இதன் மூலம் அ.ந.கவின் ஆரம்பகாலக் கவிதையான் 'சிந்தனையும், மின்னொளியும்' கவிதை அவரது எதிர்கால இலக்கிய வாழ்வின் அடித்தளமாக, உந்து சக்தியாக விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது. அவரது படைப்புகள் எல்லாமே மேற்படி அவரது இலட்சிய வேட்கையைப் புலப்படுத்துவனவாகவேயிருக்கின்றன.

இவரது இன்னுமொரு கவிதையான 'வில்லூன்றி மயானம்' சமுதாயத்தில் நிலவிய சாதிக் கொடுமையினை, அதன் கட்டுப்பாடுகளை வன்மையாகச் சாடுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த வள்ளிப்பிள்ளை என்பவரின் பிரேதத்தை நகர சபைக்குச் சொந்தமான வில்லூன்றி மயானத்தில் புதைப்பதற்காகத் தலைமை தாங்கிச் சென்ற ஆரியகுளத்தைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி என்பவர் சாதிவெறியர்களால் கொல்லப்பட்ட

3 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

நிகழ்வைச் சாடும் கவிதையிது. இச்சம்பவம் நிகழ்ந்த காலகட்டத்தில் ஏனைய கவிஞர்களெல்லாரும் அதனை விமர்சிக்கப் பயந்திருந்த நிலையில் , அறிஞர் அ.ந.க அதனை வன்மையாகத் துணிச்சலுடன் கண்டித்தார். தீண்டாமைக்கெதிராக வெடித்திட்ட புரட்சித் தீயாக அதனை இனங்கண்டார்:

'நாட்டினர்நீர் அறிவீர் வில்லூன்றி தன்னில்
நாம் கண்ட ஈமத்தீ வெறுந்தீ அன்று
கேட்டினிலே உளபிணத்தை உண்பதற்குக்
கிளர்ந்தெழுந்த தீயன்று நெடுநா ளெங்கள்
நாட்டினிலே கிளைபரப்பும் சாதி என்னும்
நச்சுமர வீழ்ச்சியினைக் காண்பதற்காய்க்
வாட்டமுற்ற மக்களுளம் கனன்று பொங்கும்
வல்லதொரு புரட்சித்தீ வாழ்க வஃது...'

மனிதர்கள் ஏழை, பணக்காரர் என்று ஏற்றத்தாழ்வுகள் பார்த்தல் தகாது. ஒருவரிற்கொருவர் அன்புடன் வாழ்தல் வேண்டும். அருவருப்பினையொதுக்கிச் சேவை மனப்பான்மையுடன் வாழ வேண்டுமென்பதை இவரது 'துறவியும், குஷ்ட்டரோகியும்' என்னும் கவிதை கூறுகிறது. தானமெடுப்பதற்காகச் செல்லும் துறவியொருவருக்குத் தானமிடுவதற்காகச் செல்வர்கள் பலர் காத்து நிற்கின்றார்கள். அவரோ குஷ்ட்டரோகத்தால் வ்ருந்துமோர் ஏழை தரும் உணவை அன்புடன் வாங்கி உண்ணுகிறார். அவ்விதம் உண்ணுகையில் அப்பாத்திரத்தினுள் நோயினால் அழுகி வீழ்ந்திருந்த அந்த ஏழையினது விரலொன்றினைக் க்ண்டும் அருவருப்படையாது, முகம் சுளிக்காது , அதையொதுக்கி வைத்துவிட்டு உணவையுண்ணுகின்றார். இதனை மேற்படி 'சுதந்திரன்' பத்திரிகையில் வெளிவந்த 'துறவியும், குஷ்ட்டரோகியும்' கவிதை விபரிக்கும்:

'உணவையிடும் போதந்தக் குஷ்ட நோயால்
உக்கி உணர்விழந்திருந்த விரலில் ஒன்று
பிணக்கமுற்று ஓடு தன்னில் வீழ்ந்தந்தப்
பீடைதனைக் கண்டனன் கண்டபோது
கனமுனிவன் சாந்த முகம் மாறாதந்த
கையில் விரலெடுத்ததனை மெல்ல நீக்கி மனதினிலே ஒரு சிறிது மாசுமின்றி
வாயினிலே மெல்லமெல்ல அள்ளி உண்டான். புல்லுணவை நல்லுணவாய் ஏற்றதனை புத்தமிர்தமாய் மதித்துப் புசித்தான் ஏழை நல்லவொரு நண்பன் இந்த முனியில் கண்டான்!
நானிலத்தில் விஷமாகும் தனிமை என்னும்
கொல்லுகின்ற வியாதிய·து போயொளியும்
கொண்டனவன் பெரிய இன்பம் குவலயத்தில்
இல்லை இதுபோலில்லை இல்லை என்று
எண்ணி எண்ணி களிக்கடலில் மூழ்கிவிட்டான்.. '

'கவீந்திரன்' என்னும்பெயரிலும் அ.ந.க கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' என்னும் தினகரனில் வெளிவந்த தொடர்கட்டுரையில் எழுத்தாளர் அநதனி ஜீவா 'அ.ந.க. ஆரம்பகாலத்தில் கவீந்திரன் என்னும் பெயரில்

4 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

நிறைய எழுதியிருப்பதாகக் குறிப்பிடுவார். 'தேசபக்தன்' பத்திரிகையில் 'கசையடிக் கவிராயர்' என்னும் பெயரில் அ.ந.க இலக்கிய உலகின் மோசடிகளைச் சாடிக் கவிதைகள் பல எழுதியுள்ளதாகவும் மேற்படி அந்தனி ஜீவாவின் கட்டுரை தெரிவிக்கின்றது. [மேலும் பல புனைபெயர்களில் அ.ந.க எழுதியுள்ளதாக அறிகின்றோம். இது பற்றியும் விரிவான ஆய்வுகள் நடைபெற வேண்டும்.] 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே' என்ற இவரது கவிதை 'பாரதி' சஞ்சிகையில் 'கவீந்திரன்' என்னும் புனைபெயரில் வெளிவந்தது. காலையில் விழித்தெழுந்து, குழந்தைக்குப் பாலூட்டி விட்டு, அக்குழந்தை பற்றிய எதிர்காலக் கனவுகளில் மூழ்கி, பழையதை உண்டுவிட்டு, மூங்கிற் கூடையினை முதுகினில் மாட்டிவிட்டு வேலைக்குச் செல்லும் தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்ணொருத்தியைப் பற்றிப் பாடும் கவிதையிது.

'பானையிலே தண்ணீரில இட்டிருநத
பழயதனை எடுத்தே உண்டுமிஞ்ச
மானைநிகர் கண்ணாள் தன் மணவாளர்க்கு
மற்றதனை வைத்துவிட்டு விரைந்து சென்று
கானகத்து மூங்கிலிலே வேய்ந்த கூடை
கழுத்தினிலே பின்புறமாய்த் தொங்கவிட்டு
தானெழுந்து விரைவாள் தன் வேலைக்காடு!
தன் கண்ணின் ஓரத்தைத் துடைத்துக்கொள்வாள்! '

இது போல் இன்னுமொரு கவிதையான 'முன்னேற்றச் சேனை' (மேற்படி இரு கவிதைகளும் 'பாரதி' என்னும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தவை) 'மூடத்தனம் யாவு நிர் மூலமாகி வீழ்ந்திட', 'மங்கி நிற்கும் பாசிசத்தை மண்ணிடத்தே புதைத்திடப்' புறப்பட்ட 'முன்னேற்றச் சேனை' பற்றிப் பாடும்.

அ.ந.க.வின் 'எதிர்காலச் சித்தன்' என்னும் கவிதை அ.ந.க.வின் மிக முக்கியமான கவிதைளிலொன்று. நிகழ்கால மனிதனொருவன் காலத்தைத் தாண்டி எதிர்காலச் சித்தன் வாழும் உலகிற்கு வந்துவிடுகின்றான். நாடு, மதம், மொழி, இனம், ஏழை, பணக்காரன், சாதியென்று பிளவுண்டு, போர்களினால் சூழப்பட்டிருக்கும் நிகழ்கால உலகிற்கு எதிராகப் பிரிவினைகளற்ற, பேதங்களற்ற மனிதர்களென்றவொருரீதியில் அன்புடன் வாழும் சமுதாயமொன்றில் வாழும் எதிர்காலச்சித்தனொருவனின் உலகினைச் சித்திரிக்கும் கவிதையிது. அருமையான கவிதை. எதிர்காலச் சித்தனிற்கும், நிகழ்கால மனிதனுக்குமிடையில் நிகழும் உரையாடலாக அமைந்துள்ள நீண்ட் கவிதை.

'அரசெல்லாம் ஒழிந்துலகில் ஓரரசே யுண்டாம்
அறங்கூறும் ஒருமதமே உலகெல்லாம் ஆகும்
விரசமொடு விகற்பங்கள் வளர்க்குமொழி எல்லாம்
வீழ்ந்துவிடும் ஒருமொழியே -அவ்வுலகில் உண்டாம்
சரசமொடு உலகத்து மககளெல்லாம் தம்மைச்
சமானர்கள் மனிதகுலம் என்ற இன மென்பார்
அரசர்கள் ஏழைபணக்காரனென்ற பேதம்
அத்தனையும் ஒழிந்து விடும் எதிர்கால உலகில்'

என்று எதிர்காலச் சித்தன் கூறுவான். அத்துடன் அச்சித்தன் வாழும் புதுயுகத்தில் மானிடர்கள் இனம், மதம், நாடு போன்ற எல்லைகளைக் கடந்து மனிதர்களென்ற ஓரினமாகவும், ஒரே மொழிபேசுபவர்களாகவும் விளங்குவர். அவ்வெதிர்காலச் சித்தன்

5 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

வாழும் உலகு காலம் தாண்டிச் சென்ற நிகழ்கால மனிதனுக்கு மிகுந்த உவகையினைக் கொடுத்தது. அதன் விளைவாக அவன் எதிர்காலச் சித்தனைப் பார்த்து,

"எதிர்காலச் சித்தா உன் இனியமொழி கேட்டேன்.
எண்ணங்கள் விரிவடையும் என்னுடன் நீவந்து
மதி கெட்டார் வாழ்கின்ற வையகத்தில் புதிய
வாழ்வேற்றிச்செல்வாயோ..' என்றிறைஞ்சி நிற்கிறான்.

அதனைக் கேட்டதும் எதிர்காலச்சித்தனின் இதழ்களிலே குஞ்சிரிப்பொன்று பிறக்கின்றது. அச்சிரிப்பினூடு 'காலத்தின் கடல்தாவி நீ இங்கு வந்த காரணத்தால் ஏதறிவு என்பதை நீ கண்டாய். ஆனால் உன்னுலகில் நிகழ்கால மயக்கத்தில் வாழ்வோர் இந்த ஞானத்தினைக் காண்பாரோ? இல்லை. இத்தகையதொரு நிலையில் காலத்தை நான் தாண்டிக் காசினிக்கு வந்தால் விடத்தைத் தந்து சோக்கிரதரைக் கொண்ட உன் சோதரர்கள் கட்டாயம் என்னை ஏற்றி மிதித்திடுவார்கள்' என்கின்றான். அதனால் 'நிகழ்கால மனிதா! நான் அங்கு வரேன். நீ போவாய்' என்கின்றான். எனவே ஏமாற்றத்துடன் மீண்டும் நிகழ்கால உலகிற்கே நிகழ்கால மானுடன் திரும்புகின்றான். திரும்பியவனை நடைபெறும் மடைமைப் போர்களும், நடம் புரியும் தீதுகளும் திடுக்கிட வைக்கின்றன. 'என்றிவர்கள் உண்மை காண்பாரோ?' என ஏக்கமுற வைக்கின்றன. அதனையே கவிஞர் பின்வருமாறு கூறுவார்:

'புதுயுகத்தின் குரல்போல் எதிர்காலச் சித்தன்
புகன்றமொழி கேட்டபின்னர் யானவனைப் பார்த்து
"எதிர்காலச் சித்தா உன் இனியமொழி கேட்டேன்.
எண்ணங்கள் விரிவடையும் என்னுடன் நீவந்து
மதி கெட்டார் வாழ்கின்ற வையகத்தில் புதிய வாழ்வேற்றிச்செல்வாயோ என்றிறைஞ்சி நிற்க மெதுவாகச் செவ்விதழ்கள் திறந்ததையுமங்கே மென்னிலவுக் குஞ்சிரிப்புப் பிறந்ததையும் கண்டேன்.

காலத்தின் கடல் தாவி நீ-ங்கு வந்த
காரணத்தால் ஏதறிவு என்பதை நீ கண்டாய் ஞாலத்தில் நிகழ்கால மயக்கத்தி லுள்ளோர். ஞானத்தைக் காண்பாரோ? காணார்களப்பா
காலத்தை யான்தாண்டிக் காசினிக்கு வந்தால் கட்டாயம் ஏனையவர்கள் ஏற்றிமிதித்திடுவார் ஆலத்தைத் தந்தன்று சோக்கிரதரைக் கொன்ற அன்பர்களுன் மனிதச் சோதரர்களன்றோ?

ஆதலினால் நிகழ்கால மனிதா அங்கு யான்வரேன் நீபோவாய் என்றான் ஐயன் காதலினால் கால்களென்னும் கமலம் தொட்டுக் கண்ணொற்றி விடைபெற்றேன் திரை நீங்கிற்று. பாதகர்கள் முழுமடைமைப் போர்கள் சூழும் பாருக்கு நிகழ்காலம் வந்தேன் எங்கும் தீதுகளே நடம்புரியும் நிலைமை கண்டு திடுக்கிட்டேன் என்றிவர்கள் உண்மைகாண்டல்?'

6 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

மேற்படி கவிதையினை நவீனத்தமிழ்க் கவிதையுலகில் வெளிவந்த முதலாவது விஞ்ஞானக் கவிதையெனக் குறிப்பிடலாமா? ஆய்வாளர்கள்தான் பதிலிறுக்க வேண்டும். ஆயினும் நான் அவ்விதம்தான் கருதுவேன். மேற்படி 'எதிர்காலச் சித்தன்' கவிதை நிகழ்கால மனிதன் காலம் கடந்து செல்வதை மட்டும் குறிக்கவில்லை. அ.ந.க கண்ட இலட்சிய உலகினையும், கனவினையும் கூடவே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. நவீனத்தமிழ்க் கவிதையுலகில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமான கவிதைகளிலொன்றாக இதனை நான் இனங்காணுகின்றேன். அ.ந.க.வையே மேற்படி கவிதையில் வரும் எதிர்காலச்சித்தனாகவும் நான் உணருகின்றேன். அவரது உள்ளத்தில் கனன்று கொண்டிருந்த இலட்சியக் கனவின் வடிவமாகவே எதிர்காலச் சித்தன் விளங்குகின்றான். அத்துடன் அ.ந.க.வின் சிந்தனைத் தெளிவினையும், கவி புனையும் ஆற்றலையும் கூட மேற்படி கவிதை விளக்கி நிற்கின்றது.

அ.ந.கந்தசாமி அவ்வப்போது கவியரங்கங்களிலும் பங்குபற்றித் தலைமை வகித்துள்ளார்; கவிதைகள் பாடியிருக்கின்றார். அ.ந.க.வின் கவியரங்கப் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடும் அந்தனி ஜீவா த்னது 'சாகாத இலக்கியத்தின் சரித்திர நாயகன்' கட்டுரையில்

1966ம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டபத்தில் நடத்திய ''பாவோதல்'' நிகழ்ச்சியில் அ.ந.கந்தசாமி பாடிய ''கடவுள் என் சோர நாயகன்'' என்ற கவிதை பாவோதல் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த பார்வையாளர்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் குறிப்புரையாற்றிய தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை "ஒரு நூற்றாண்டிற்கு ஒரு தடவைதான் இதைப் போன்ற நல்ல கவிதை தோன்றும்" எனப் பாராட்டினார். பல கவிதை அரங்குகளின் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரித்துள்ளார் அ.ந.க' என்று குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது. இவ்விதமாக அவர் பங்குபற்றிய கவிதையரங்கொன்றுதான் வேலணையூர்த் தொல்காவிய மன்றில் நடைபெற்ற தமிழ்மறை விழாக் கவியரங்கு. தமிழ் மறையாம் திருக்குறளினை வழங்கிய 'வள்ளுவர்' பற்றிய நீண்ட கவிதை தமிழ்க் கவிதையுலகில் திருவள்ளுவர் பற்றி வெளிவந்த அற்புதமான கவிதைகளில் நானறிந்த வரையில் முதன்மையானது. மேற்படி கவிதை வள்ளுவரின் சிறப்பினையும், கூடவே அ.ந.க அவர்மேல் வைத்திருந்த அபிமானத்தையும் புலப்படுத்தி நிற்கும். அத்துடன் அழகாகச் சொற்களை அடுக்கிச் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில், மனதினை ஈர்க்கும் வகையில் கவிபுனையும் அ.ந.க.வின் ஆற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகின்றது.

'மதங்களை அடிப்ப்டையாக புலவர்கள் கொள்ளுமொரு காலகட்டத்தில் வள்ளுவரோ மன்னுலக வாழ்வை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொள்கின்றார். மற்றவரோ வீடென்றும், மோட்சமென்றும் புனைய வள்ளுவரோ இல்வாழ்வுக்குரிய அறம், பொருள், இன்பம் பற்றி உரைத்திடுகின்றார்' இவ்விதம் கூறும்
அ.ந.க

'இது நல்ல மாற்றமென இங்கெடுத்துச் சொல்வோம்.
இவர் குறளைக் கையேந்தி இவ்வுலகை வெல்வோம்' என்கின்றார்.

அத்துடன் 'வறுமையினை ஒழித்திடுதல் வேண்டுமெனும் நெஞ்சினை வள்ளுவனார் கொண்டிருந்தார் என்பதை'

'வேந்தரது அரண்சிறப்புச் சொல்லவந்தபோது 1"உறுபசியும் பிணிநோயும் செறுபகையும் சேரா(து) உற்றிடுதல் ஒன்றல்ல நா"டென்று கேட்டார்' என்று

7 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

குறிப்பிடும் அ.ந.க மேலும் 'பெரும்பசியை முதற்குற்ற மெனஎடுத்துச் சொன்னார் பெரும்புலவர் வள்ளுவனார் ஏழைகளின் தோழன்' என்று விபரிக்கும் அ.ந.க மேலும் தொடர்ந்து வள்ளுவனார் வழிவந்த பாரதியார் 'தனி யொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்' என்றார். ஆனால் வள்ளுவரோ 'தள்ளுவதோ வாழ்க்கையினைப் பிச்சைஎடுத் திங்கே? அவ்விதமேல் சாய்கஅந்த ஆண்டவனும்' என்று பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர் குறிப்பிட்டதைச் சுட்டிக் காட்டுவார்:

'வள்ளுவனார் வழிவந்த பாரதியார் சொன்னார்
2"வையத்தை அழித்திடுவோம் தனிமனிதன் ஒருவன்
உள்ளநிறை வோடுண்ண உணவில்லை என்று
உளம்வருந்து வானாயின்" என்பதவர் பாட்டு.
வள்ளுவர் தாமும்பல் லாண்டுகட்கு முன்னர்
வழுத்தினார் இதன் பொருளை ஆவேசத்தோடு
3"தள்ளுவதோ வாழ்க்கையினைப் பிச்சைஎடுத் திங்கே?
அவ்விதமேல் சாய்கஅந்த ஆண்டவனும்" என்றார்'

இவ்விதமாக வள்ளுவரை மக்கள் கவிஞ்னாக, ஏழைகளின் தோழனாக அவனது குறட்பாக்களினூடு காணும் கவிஞர்

'கலைக்காகக் கலைஎன்று கதறுபவர் உண்டு
கருத்துக்கே முதன்மை தரும் வள்ளுவனார்கண்டு
கலைஇந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கே என்று
கருத்துடையார் உணரட்டும் காசினியில் அன்று
விலையில்லாத் திருக்குறளைத் தந்திட்ட மேதை
வியனுலகில் காட்டுகின்றார் பாதையதே பாதை.
கலைஞர்களே எழுந்திடுங்கள் வள்ளுவனார் காட்டும்
கவினுடைய பாதையிலே பேனாவை ஓட்டும்'

என்று மேலும் பாடி , வள்ளுவரை கருத்துக்கு முக்கியம் தரும் கலை படைக்குமொரு சமுதாயச் சிந்தனை மிக்க படைப்பாளியாகச் சித்திரிப்பார். கலை கலைக்காக என்று கருதுபவர்கள் கலை இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கே என்று வள்ளுவரைப் பார்த்து உணரட்டுமென்கின்றார். அவர் காட்டும் பாதையிலே பேனாவை ஓட்டட்டுமென்கின்றார். மக்களுக்காக இலக்கியம் படைப்பதையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு செயலாற்றிவந்த அ.ந.க. வள்ளுவரையும் அத்தகையதொரு கோணத்திலேயே அவனது குறட்பாக்களினூட் இனம் காண்கின்றார். இச்சமயத்தில் அ.ந.க.வின் இலக்கியம் பற்றிய கருத்துகளை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானதே. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ள 'நான் ஏன் எழுதுகிறேன்' என்னும் கட்டுரையில் அவர் பின்வருமாறு கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. அவரது எழுத்தின் நோக்கம் பற்றிய அவரது உள்நோக்கத்தினை எடுத்தியம்பும் வரிகளிவை. அவரைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய விரும்பும் ஆய்வாளர்களுக்கு மிகவும் உதவக் கூடிய வரிகளிவை.:

'மனிதன் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கம். அவனுக்கு சமுதாயப் பொறுப்பொன்று உண்டு. வெறுமனே உண்ணுவதும், உறங்குவதும், புலனுகர்ச்சிகளில்> ஈடுபடுவதும் வாழ்க்கையாகாது. அறிவு வளர்ச்சி பெற்ற மனிதன் இவற்றோடு வேறு சில காரியங்களையும் செய்ய விரும்புவான். மற்றவர் முகத்தின் புன்னகை தோட்டத்தில் பூத்துக் குலுங்கும் முல்லைமலர் போல் அவனுக்கு இன்பத்தையூட்டும். "இன்று

8 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் நாம் புன்னகையைக் காணவில்லை. துன்பமும், துயரமும், அழுகையும், ஏக்கமும், கண்ணீரும், கம்பலையுமாக நாம் வாழுமுலகம் இருக்கிறது. ஏழ்மைக்கும், செல்வத்துக்கும் நடக்கும் போரும், அடிமைக்கும், ஆண்டானுக்கும் நடக்கும் போரும், உயர்சாதியானுக்கும் தாழ்ந்த சாதியானுக்கும் நடக்கும் போரும், அசுரசக்திகளுக்கும், மனித சக்திகளுக்கும் நடக்கும் போரும் இன்று உலகையே கலங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போர்களினால் வாழ்வே ஒரு சோககீதமாகிவிட்டது. இப்போர்களை எவ்வளவு விரைவில் ஒழிக்க முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் ஒழித்துவிட வேண்டும். அதன்ப பின்தான் போரொழிந்த சமத்துவ சமுதாயம் பூக்கும். அதைப் பூக்க வைக்கும் பணியில் எழுத்தாளன் முன்னோடியாகத் திகழ வேண்டும் என்ற கருத்தை உலகின் புகழ்பெற்ற பேனா மன்னர்கள் என் மனதில் தோற்றுவித்தனர்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சி கண்ட ரூசோ, வால்டயர் தொடக்கம் மார்சிம் கோர்க்கி, எஹ்ரென்பேர்க் வரைக்கும் எல்லா நல்ல எழுத்தாளர்களும் இந்தச் செய்தியையே எனக்குக் கூறினர். பேர்னாட் ஷாவின் எழுத்துகளும் இன்றைய பேட்ரண்ட் ரசல் எழுத்துகளும் கூட சமுதாய முன்னேற்றத்துக்குரிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்ப்பு காணும் பணியை அலட்சியம் செய்துவிடவில்லை. வங்கக் கவிஞர் தாகூரும், தமிழ்க் கவிஞன் பாரதியும் தாம் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் உடனடிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் பணிக்குத் தமது பேனாக்களை அர்ப்பணம் செய்ய மறக்கவில்லை.... உலகப் பண்பாட்டுப் பாடிய பாரதிதாசனும் சமுதாய ஊழல்களைச் சுட்டெரிக்கும் பணிக்குத் தன்னாளான சேவையைச் செய்திருக்கின்றான்.

"மக்கள் இலக்கியம்" என்ற கருத்தும் "சோஷலிஸ்ட் யதார்த்தம்" என்பனவுமே என் மனதைக் கவர்ந்த இலக்கிய சித்தாந்தங்களாக விளங்குகின்றன. எழுத்தாளன் வாழ்க்கையை விமர்சிப்பதுடன் நின்று விடக்கூடாது. அந்த விமர்சனத்தின் அடிப்படையில் வாசகர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை ஊட்டவேண்டும். அவ்வித நம்பிக்கையில்லாவிட்டால் முன்னேற்றமில்லை. வாழ்வே இல்லை. இவ்வித பிரக்ஞையில் பிறக்காமல் வெறுமனே யதார்த்தத்தை ஒரு சுத்த இலட்சியமாகக் கொண்டு எழுதும்போது நம்பிக்கைக்குப் பதில் அவநம்பிக்கையின் தொனிகளே கேட்க ஆரம்பிக்கலாம். நைந்த உள்ளத்தின் சோகக்குரலாகக் கேட்கும் எழுத்தால் பயனில்லை. நொந்த உள்ளத்தின் செயல் துணிவுகொண்ட வேகக் குரலாக அது ஒலிக்க வேண்டும். வாழ்வதற்கு நேரடியாகவோ, குறிப்பாகவோ, மெளனமாகவோ வழிகாட்டும் எழுத்தே எழுத்து. இந்தக் கருத்துகள் என்னை உந்துகின்றன. அவற்றுக்காகவே நான் எழுதுகின்றேன்.

எழுத்தில் பலவகை உண்டு. நேரடிப் பிரச்சார எழுத்து ஒருவகை. கதை, கவிதை, நாடகம் என்ற உருவங்களில் வாழ்க்கையின் படமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் எழுதப்படுபவை வேறொருவகை. இந்த இரண்டாவது வகை எழுத்தே இலக்கியம். அதுவே நிலைத்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தது. ஆகவே அதைப்பற்றியே நான் இங்கு அதிகமாகக் கூறியிருக்கிறேன்.'

இவ்விதமாக எழுத்து பற்றிய கருத்துள்ள அ.ந.க வள்ளுவரையும் அவ்விதமான, மக்களுக்காக இலக்கியம் படைத்த் படைப்பாளியாகவே இனங்காண்கின்றார். அதனால்தான்

'நெசவுசெயும் தொழிலாளி நேர்மையுள நெஞ்சன்

9 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

செய்திட்ட நிறைநூ லில் பெய்திட்ட எண்ணம்
இசைவுடனே காலத்தை வென்றிங்கு வாழும்!
எல்லைகளைக் கடந்திங்கு உலகெல்லாம் சூழும்' என்கின்றார்.

அ.ந.க. வை வள்ளுவரைப் போல் மகாதமா காந்தியின் துணைவியார் அன்னை கஸ்தூரிபாயும் மிகவும் கவர்ந்தவர். அவரது மறைவையொட்டி அவர் எழுதிய 'அன்னையார் பிரிவு' என்னும் ஈழகேசரியில் வெளியான நினைவுக் கவிதையொன்றே அதற்குச் சான்று. அதிலவர் அன்னை பற்றி

'ஒப்பரிய காந்தியரி னொப்பில்லாத
ஓர்மனைவி செம்மையறங் காத்த சீர்மைச்
செப்பரிய பெரும்புகழாள் தேய மெல்லாம்
தாயெனவே செப்பிடுமோர் இல்லின் தெய்வம்' எனவும்

'சீதையும் சாவித்திரியாம் தேவி மற்றும்
சிறப்புள்ள நளாயினி என்போரெல்லாம்
காதையிலே உலாவுகின்ற கன்னியர்கள்
கடுகேனும் உண்மையங்கு இல்லை யென்று
ஓதியவர் தலைநாணச் செய்து பெண்மைப்
பெருங்குலத்தின் உயர்வுதனை நாட்டினாய்' எனவும் குறிப்பிடும் அ.ந.க, அன்னையார் இறந்த செய்தியினை 'மாரியினிலே பெருமழைதான் கொட்டுகின்ற காரிரவில் பல்லிடிகள் பின்னே வந்த பேரிடி'யாய் உணருகின்றார்.

இவ்விதமாகக் கவீந்திரனின் கவிதைகள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையுலகில் முக்கியமான படைப்புகளாக விளங்கி நிற்கின்றன. அ.ந.க. வின் கவிதைகள் எல்லாமே போர்ச்சுவாலைகளாகத்தான் இருந்தன என்பதற்கில்லை, அவ்வப்போது காதல் போன்ற மென்மையான உள்ளத்துணர்வுகள் பற்றியும் பாடியுள்ளார். முற்போக்குக் கவிஞரொருவர் இவ்விதமாகவெல்லாம் பாடலாமா என்ற்ம் சிலர் கேட்பர். அதற்கு அ.ந.க. முன்பு குறிப்பிட்டுள்ள 'நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?' என்னும் கட்டுரையினை மீண்டும் ஒருமுறை அசைபோடுதல் தகுமே. அதிலவர் கீழுள்ளவாறு குறிப்பிட்டிருப்பார்:

'எழுத்தில் பலவகை உண்டு. நேரடிப் பிரச்சார எழுத்து ஒருவகை. கதை, கவிதை, நாடகம் என்ற உருவங்களில் வாழ்க்கையின் படமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் எழுதப்படுபவை வேறொருவகை. இந்த இரண்டாவது வகை எழுத்தே இலக்கியம். அதுவே நிலைத்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தது. ஆகவே அதைப்பற்றியே நான் இங்கு அதிகமாகக் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் சோஷலிஸ யதார்த்தப் பாதையில் இலக்கியப் பணிபுரிவோர் வெறும் அழகையே நோக்காகக்கொண்ட கருத்துகள் இயற்கையாக மனதில் தோன்றும்பொழுது அவற்றை எழுதாது விட்டுவிட வேண்டுமா? நல்ல கருத்துகளைக் கருக்கிச் சாகவிட்டு விடவேண்டுமா என்று கேட்கப்படுகிறது.

பாரதி முற்போக்குக் கவிஞன். ஆனால் மக்கள் பிரச்சினைகளைப் பாடிய அதே வாயால் 'கண்ணன் என் காதலனை'யும் பாடினான். ஆம், தோட்டக்காரன் கத்தரிக்காயையும், கீரையையும், தக்காளியையும் பயிரிடுகிறான். ஆனால் வீட்டு வாசலிலே மல்லிகைக் கொடியைப் படர விடுவதில்லையா? கத்தரித் தோட்டத்து வேலையின் களைப்புப் போக, மல்லிகைப் பந்தலின் நறுமணத்தை மகிழ்ச்சியோடு உறிஞ்சி மகிழ அதன் கீழ்ச் சென்று

10 / 35

உட் காருவதில் லயைா? எமக் கு நலெ் லும் வணே் டும் . கரோதுமயைும் வணே் டும் .
காய் கறிகளும் கிழங் குகளும் வணே் டும் . ஆனால் ரோசா மலர் களும் வணே் டும் .
ரோசாமலர் களை மனநிறவைுக் காக நடும் தரோட் டக் காரன் ரோசா மலர் நடுபவன் என் று
சொல் லப் படமாட் டான் . தரோட் டக் காரன் என் றுதான் அழகை கப் படுவான் . பிள் ளயைதை்
தூங் க வகை் கத் தாலாட் டுப் பாடுவரோம் . ஏற் றமிறகை் கயைில் ஏற் றப் பாட் டுப்
பாடுவரோம் . அணிவகுப் பில் புரட் சிக் கீ தம் பாடுவரோம் . ஆனால் குளிக் கும் அறயைில்
வறெும் ஸ் வரங் களை நாம் வாய் விட் டு இசபைப் பதில் லயைா?

சரோஷலிச யதார் த் தப் பாதயைில் முற் பரோக் கு இலக் கியம் சமபைப் பவனகை் கடும்
விலங் குகளால் கட் டிவிடக் கூடாது. பொதுவாக ஓரு எழுத் தாளன் எத் துறகைக் குத்
தன் னை அர் ப் பணிக் கிறான் என் பதபை் பார் க் க வணே் டும் . அதில் அவன் சரியாக
இருந் தால் , மற் ற விஷயங் கள் சம் பந் தமாக நுணுக் கமாகச் சட் டதிட் டங் களை
உண் டாக் குதல் அவன் கலசைச் சுதந் திரத் தில் தலயைிடுவதாகும் . 'சிந் தனயைும்
மின் னொளியும் ' தொடக் கம் 'எதிர் காலச் சித் தன் பாட் டு ' வரை என் கருத் தரோட் டம்
ஓன் றாகவே இருந் திருக் கிறது. ஆனால் இடயைிடயைே ரோசாக் களயைும் நான்
நட் டதுண் டு. 'புரட் சிக் கீ தம் ' பாடாத வளேயைில் 'காதல் கீ தம் ' பாடியதுமுண் டு.
வறெும் சுவரங் களை இசதை் ததுமுண் டு. என் றாலும் என் பொதுவான இலட் சியம்
ஒன் று. என் எழுத் துக் கள் மக் களை உயர் த் த வணே் டும் . அவர் களின்
பரோராட் டங் களில் எந் த அம் சத் தரோடாவது அவை சம் பந் தப் பட் டிருக் க வணே் டும் . இந் த
இலட் சியத் துக் காகவே நான் எழுத ஆசபைப் படுகிறனே் . ஆனால் பரோர் க் களத் தில் கூட
பூக் கள் பூப் பதுண் டு. இதை நாம் மறக் கக் கூடாது. வாளநே் திப் பரோர் க் களம் புகும்
வீ ரன் கூட தும் பை மாலயைை கழுத் திலணிந் து சலெ் வது பண் டதைத் தமிழ் நாட் டு
வழக் கமாகும் . இந் த விவகாரம் இக் கட் டுரகைக் குப் புறப் பிரச் சினயைானாலும்
முற் பரோக் கு இலக் கியத் தரோடு சம் பந் தப் பட் ட பிரச் சினயைனெ் பதால் சில வார் த் தகைள்
கூறும் படி நரேிட் டது. முடிவாக "எதற் காக எழுதுகிறனே் ?" என் பதற் கு நான்
இரத் தினச் சுருக் கமாகச் சில காரணங் களகைக் கூறி இக் கட் டுரயைை முடிக் க
விரும் புகிறனே் . முதலாவதாக என் வாழ் வு சமுதாயத் துக் குப் பயனுள் ளதாக
வணே் டும் என் ற காரணம் . சுரண் டலும் அநீ தியும் நிறநைத் த சமுதாயத் தை ஒழிக் கவும்
புதிய ஒளிமிக் க சமுதாயத் தை தரோற் றுவிக் கவும் என் னாலான பணியை எழுத் து மூலம்
சயெ் ய வணே் டுமனெ் ற காரணம் . இதனை நான் முன் னரே விரித் துக் கூறிவிட் டனே் .'

ஈழத் து மரபுக் கவிஞர் களில் குறிப் பிடத் தக் க கவிஞர் களிலொருவர் வித் துவான்
க.வநே் தனார் . இவரது கவிதகைளின் சிறப் பம் சங் களிலொன் று அவரது கவிதகைளில்
காணப் படுகின் ற முற் பரோக் குக் கருத் துகள் . ஈழத் துத் தமிழ் க் கவிதயைுலகில் இவரது
'காலதை் தூக் கிக் கண் ணில் வதைத் து கட் டிக் கொள் ளும் அம் மா' என் னும் குழந் தபைப்
பாட் டு மிகவும் புகழ் பறெ் றது. க.வநே் தனாரின் இன் னுமொரு கவிதை 'கவிஞன் '
அதிலவர் பின் வருமாறு
கூறுவார் :

'வாடுகின் ற மக் களினம் மாட் சி கொள் ள
மறுமலர் ச் சிப் பரெுவாழ் வை வழங் கு மாற் றல்
கூட் டுகின் ற கொள் கயைினால் எழுச் சி கொண் டு
கும் முறுகின் ற கரோளரியே கவிஞ னாவான் !'

இவ் விதமாகக் வாடுகின் ற மக் களினம் மாட் சி கொள் ள கரோளரியாக வாழ் ந் த கவிஞன் தான்
அ.ந.கந் தசாமி. ஈழத் துத் தமிழ் க் கவிதயைுலகின் முக் கியமான கவிஞரான அ.ந.கவின்

தமிழ க் கவிதகை க் கான பங் களிப் பை மறைத் து விட மு னவைோர் மு ழு ப் ப சணிக் காயசைச் சோற் றினு ள் மறகை் க மு யலு ம் அறிவிலிகளே! ஆய் வாளர் களல் லர் .

நன் றி: பதிவு கள் .காம்
ngiri2704@rogers.com

□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□ □.□.□□□□□□□□□) □□□□□□□□!

1. □□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□!

எதிர் காலத் திரநைீ க் கி அதற் கப் பால் யான்
ஏகிட் டனே் ஏகிட் ட பளேதில் என் மு ன்
கதிர் பளேலு ம் ஒளிமு கத் தான் கரு ணயைி று ம்
கமலம் பளேற் கண் ணினயைான் ஒரு வன் வந் தான்
"எதிர் கால உலகமிஃது மனிதா நீ யிங்
கனே் வந் தாய் இவண் காணு ம் பலவு மு ன் னை
அதிர் வடெி பளேல் அலகைக் கழிக் கு ம் ஆதலாலே
அப் பனளே நிகழ் காலம் சலெ் க" என் றான் .

அறிவினிலே அடங் காத தாகம் கொண் டனே்
அவ் வு ரயைால் அடங் கவில் லை அவனை நளேக் கிச்
'சறெிவு ற் ற பளேறிவின் சரே் க் கை வணே் டு ம்
சநெ் தமிழன் யானொரு வன் ஆதலாலே
மறு வற் ற பளோண் மகைக் களேட் டை என் னை
மலவைு று த் தா ததெிர் காலம் " என் று க றிக்
கு று கு று த் த விழியு டயைான் கு ழு த வியான்
கு ணமனெ் ன பயெரனெ் ன என் று கடே் டனே் .

"எனக் கு மு ன் னளே சித் தர் பலர் -இரு ந் தா ரப் பா
எதிர் காலச் சித் தன் யான் நிகழ் காலத் தர்
உனக் கு மு ன் னர் வாழ் ந் திட் ட சித் த ரல் லால்
உன் காலச் சித் தரயைு ம் ஏற் கா ரப் பா
மனக் கு றவைால் க றவில் லை மகிதலத் தில்
மடமயைொரு மயக் கத் தின் ஆட் சி என் று ம்
கனத் து ளதிங் கனெ் பதயைே கரு திச் சொன் னனே்
காசினியின் பண் பிதனகைக் காணப் பா நீ .

வரு ங் காலச் சித் தனு ரை சயெ் த வார் த் தை
வயைகத் தார் அறிதற் காய் இங் கு சொல் வனே்
"பரெு ம் பளேர் கள் விளகைின் ற நிகழ் காலத் தில்
பிளவு று த் து ம் பலவகயைாம் பதேமு ண் டு

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

ஒருமைபெறும் மனிதர்களை ஒன்றா வண்ணம்
ஊடமைத்த சுவரனைய பேதம் யாவும்
நோக்கிடுவாய் தூரஎதிர் கால மீதே"

அண்டுபவர் அண்டாது செய்வதேது
அநியாய பேதங்கள் பெயரைச் சொல்வேன்
துண்டுபட்டுத் தேசங்கள் என்றிருத்தல் தூய்மையாம் இனம்மொழிகள் மதங்க ளென்று அன்றுதொட்டிங் கின்றுவரை இருக்குமந்த அர்த்தமிலாப் பிரிவினைகள் எல்லாம் சாகும். ஒன்றுபட்டிவ் வுலகெல்லாம் ஒற்றையாகும் ஒருமொழியில் ஓரரசு புரக்குமப்பா.

அரசெல்லாம் ஒழிந்துலகில் ஓரரசே யுண்டாம் அறங்கூறும் ஒருமதமே உலகெல்லாம் ஆகும் விரசமொடு விகற்பங்கள் வளர்க்குமொழி எல்லாம் வீழ்ந்துவிடும் ஒருமொழியே இவ்வுலகில் உண்டாம் சரசமொடு உலகத்து மககளெல்லாம் தம்மைச் சமானர்கள் மனிதகுலம் என்ற இன மென்பார் அரசர்கள் ஏழைபணக்காரனென்ற பேதம் அத்தனையும் ஒழிந்து விடும் எதிர்கால உலகில்.

செந்தமிழும் சாமீழச் சிங்களமும் சாகும் செகமெல்லாம் ஒருமொழியே தலை தூக்கி நிற்கும். நந்தமிழர் இனஞ்சாகும் பிற இனமும் சாகும் நாடெல்லாம் மனித இனம் ஒன்றுதலை தூக்கும். எந்தமொழி இவ்வுலகில் நிலவுமெனக் கேட்பில் எண்ணிக்கை கொண்டமொழி எம்மொழியோ இங்கு அந்த மொழி தானப்பா அரசாளும் உண்மை அதுநன்று தானப்பா பிரிவினைகள் ஒழிதல்.

நிகழ்காலச் செந்தமிழர் இது கேட்டுச் சீறி நீசனுரை நிகழ்த்தாதே செந்தமிழே உலகின் புகழ்மொழியாய் உலகத்தின் பொது மொழியும் ஆகும் புதுமைதனை காண்பீர்கள் என்றுபுகன் றிடுவார். இகழ்ந்திடுவார் எதிர்காலச் சித்தனுரை தன்னை இம்மியள வேணும் மானமில்லா மூர்க்கன் நிகழ்காலத் திருந்திருந்தால் செய்வதறிந்திடுவோம். நெஞ்சுபிளந் தெறிந்திருப்போம் என்றிகழ்த்திடுவார்.

பிறப்பாலே யானுயர்வு தாழ்வுரைக்க மாட்டேன் பிறப்பாலே என்மொழியே சிறந்ததெனச் சொல்லேன். பிறப்பென்றன் வசமாமோ? பிரமத்தின் வசமாம். பீருவில் பிறந்திருந்தால் பீருமொழி பீடே வெறிமிகுந்த நிகழ்காலத் தீதுணரமாட்டார் விழழுக்கே பெருங்கலகம் விளக்கின்றார் அன்னார்

13 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

அறிவற்றே துன்பங்கள் அனவர்க்கும் விளைப்பவர் ஐய்யய்யோ இவர்மடமை என்னென்று சொல்வேன்.

புதுயுகத்தின் குரல்போல் எதிர்காலச் சித்தன்
புகன்றமொழி கேட்டபின்னர் யானவனைப் பார்த்து "எதிர்காலச் சித்தா உன் இனியமொழி கேட்டேன். எண்ணங்கள் விரிவடையும் என்னுடன் நீவந்து
மதி கெட்டார் வாழ்கின்ற வையகத்தில் புதிய வாழ்வேற்றிச்செல்வாயோ என்றிறைஞ்சி நிற்க மெதுவாகச் செவ்விதழ்கள் திறந்ததையுமங்கே மென்னிலவுக் குஞ்சிரிப்புப் பிறந்ததையும் கண்டேன்.

காலத்தின் கடல் தாவி நீ-ங்கு வந்த
காரணத்தால் ஏதறிவு என்பதை நீ கண்டாய் ஞாலத்தில் நிகழ்கால மயக்கத்தி லுள்ளோர். ஞானத்தைக் காண்பாரோ? காணார்களப்பா
காலத்தை யான்தாண்டிக் காசினிக்கு வந்தால் கட்டாயம் எனையவர்கள் ஏற்றிமிதித்திடுவார் ஆலத்தைத் தந்தன்று சோக்கிரதரைக் கொன்ற அன்பர்களுன் மனிதச் சோதரர்களன்றோ?

ஆதலினால் நிகழ்கால மனிதா அங்கு யான்வரேன் நீபோவாய் என்றான் ஐயன் காதலினால் கால்களென்னும் கமலம் தொட்டுக் கண்ணொற்றி விடைபெற்றேன் திரை நீங்கிற்று. பாதகர்கள் முழுமடைமைப் போர்கள் சூழும் பாருக்கு நிகழ்காலம் வந்தேன் எங்கும் தீதுகளே நடம்புரியும் நிலைமை கண்டு திடுக்கிட்டேன் என்றிவர்கள் உண்மைகாண்டல்?

- தேன்மொழி -

2. சிந்தனையும் மின்னொளியும்!

சாளரத்தின் ஊடாகப் பார்த்திருந்தேன் சகமெல்லாம் ஆழ உறங்கியது அர்த்த ராத்திரி வேளையிலே,
வானம் நடுக்கமுற, வையமெல்லாம் கிடுகிடுக்க, மோனத்தை வெட்டி யிடியொன்று மோதியதே!
'சட்' டென்று வானம் பொத்ததுபோல் பெருமாரி கொட்டத்தொடங்கியது. 'ஹேர்' ரென்ற இரைச்சலுடன் ஊளையிடு நரியைப் போல் பெருங்காற்றும் உதறியது. ஆளை விழுத்திவிடும் அத்தகைய பேய்க்காற்று சூறா வளியிதுவா உலகினையே மாய்க்க வந்த
ஆறாத பெருஊழிக் காலத்தின் காற்றிதுவா? சாளரத்துக் கதவிரண்டும் துடிதுடித்து மோதியது.

14 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

ஆழிப்பெரும் புயல்போல் அல்லோலம் அவ்வேளை
உலகம் சீரழிவிற்ற(து); அப்போ வானத்தில்
மாயும் உலகினுக்கு ஒளிவிளக்கந் தாங்கிவந்த
காயும் மின்னலொன்று கணநேரம் தோற்றியதே. கொட்டுமிடித்தாளம் இசைய நடம் செய்யும்
மட்டற்ற பேரழகு வான்வனிதை போல் மின்னல் தோன்றி மறைந்ததுவே; சிந்தனையின் தரங்கங்கள் ஊன்றியெழுந்தன இவ் வொளிமின்னல் செயல் என்னே? வாழ்வோ கணநேரம்; கணநேரம் தானுமுண்டோ? சாவும் பிறப்புமக் கணநேரத் தடங்குமன்றோ? ஐனனப் படுக்கையிலே ஏழைமின்னல் தன்னுடைய மரணத்தைக் கண்டு துடிதுடித்து மடிகின்ற
சேதி புதினமன்று; அச் சேதியிலே நான் காணும்
சோதி கொளுத்திச் சோபிதத்தைத் செய்துவிட்டு
ஓடி மறைகிறது; வாழும் சிறு கணத்தில்
தேடி ஒரு சேவை செகத்திற்குச் செய்ததுவே! சேவையதன் மூச்சு; அச்சேவை யிழந்தவுடன் ஆவிபிரிந்து அகல்வானில் கலந்ததுவே!
என்னே இம் மின்னல(து) எழிலே வென்றிருந்தேன். மண்ணின் மக்களுக்கு மின்னல் ஒரு சேதி சொல்லும். வாழும்சிறு கணத்தில் வைய மெலாம் ஒளிதரவே
நாளும் முயற்சி செய்யும் நல்லசெயல் அதுவாகும்.
இந்த வாறாகச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்துவிட்டேன்.
புந்தி நடுங்கப் புரண்டதோர் பேரிடி; நான்
இந்த உலகினிற்கு வந்தடைந்தேன்; என்னுடைய
சிந்தனையால் இச்சகம்தான் சிறிதுபயன் கண்டிடுமோ? -

- அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் ஆரம்பகாலக் கவிதையிது. ஈழகேசரியில் வெளிவந்தது. -

3. தேயிலைத் தோட்டத்திலே!

1.

காலையிலே சங்கெழுந்து பம்மும்! "நேரம்
கணக்காச்சு! எழுந்துவா! தூக்கம்போ தும்.
வேலைசெய வேண்டு"மெனச் சொல்லு மஃது!
வேல்விழியாள் உடன்வித்தாள்! துடித்தெழுந்தாள்! பாலையுண வேண்டுமெனப் பாலகன் தான் பதறுமன்றோ?என நினைத்தாள் பாய்மேற்பாலன் காலைமெல வருடினாள் கமலப் பூபோல் கண்விரித்துக் காலையுதைத் தெழுந்தான் பாலன்!

2.

முகத்தைமெல முத்தமிட்டாள்! ராசா வென்றாள்! முத்தம்பின் முத்தமிட்டு முறுவலித்தாள்! அகத்தினிலே அணைகடந்த அன்பின் வெள்ளம்

15 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

அமுதமாய் மார்பிடையே சுரக்கவஃதை
அகம் குளிரப் பசிதீர உடல்வளர
அருந்தட்டும் குழந்தையென அணைத்துக் கொள்வாள்! முகம்மலர வாய்குவித்துச் சிரத்தையோடு முழித்தவண்ணம் பாலகந்தான் பருகுகின்றான்!

3.

அன்னையுளம் அழகிய பூங்கனவுபல
அரும்பிவரும்! சின்னவந்தப் பாலகன்தான் மன்னவன்போல் மல்லார்ந்த புயத்தனாகி மண்ஞ்செய்து மக்கள்பல பெற்று வேண்டும் பொன்னோடும் பூணோடும் சிறக்க வாழ்வான்! பொறாமைப்பேய் உறவினரை விழுங்கும் உண்மை! என்னென்ன நினைவெல்லாம் என்மனத்தே! எனநினைந்து தன்னுள்தான் வெட்கிக்கொள்வாள்!

4.

பால்குடித்துமுடிய அந்தக் குழந்தை இன்பப் பசுமுகத்தில் பால்வடியக் கலகலென்று
மால்தீர உளத்துன்ப மாசு ஓட
மனங்குளிரச் சிரித்துத்தன் கையை ஆட்டி காலையுதைத் திருள் தீரும் காட்சி நல்கும்! காரிகை மனத்தின்பம் சீறிப் பொங்கும்! நாலைந்து முத்தமந்த வெறியிற் கொட்டி, நங்கைதன் வேலைக்குக் கிளம்புகின்றாள்!

5.

பானையிலே தண்ணீரில இட்டிருநத பழயதனை எடுத்தே உண்டுமிஞ்ச
மானைநிகர் கண்ணாள் தன் மணவாளர்க்கு
மற்றதனை வைத்துவிட்டு விரைந்து சென்று
கானகத்து மூங்கிலிலே வேய்ந்த கூடை
கழுத்தினிலே பின்புறமாய்த் தொங்கவிட்டு
தானெழுந்து விரைவாள் தன் வேலைக்காடு!
தன் கண்ணின் ஓரத்தைத் துடைத்துக்கொள்வாள்!

- அ.ந.கந்தசாமி கவீந்திரன் என்னும் புனை பெயரில் எழுதிய கவிதை. 'பாரதி' இதழில் வெளிவந்தது. -

4. நெடுங்கவிதை: கைதி!

1.

சட்ட மென்னும் கருங்கல்லால்
சமைத்த சிறைவீ டிதுவாகும்
சட்டம் சரியோ பிழையோ நான்

16 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

சாற்றவறியேன் அறிவதெலாம்
கஷ்ட்டமிந்தச் சிறை வாழ்வு
கருங்கற் சுவரும் பலமாகும்
மற்றதெல்லாம் எற்றுக்கு
மனதே வீணில் அலைவதுமேன்?

2.

சிறைவீ டென்று கூறிவிட்டால் சிறியோர் தாமோ அங்கிருப்போர்? நிறைந்த அறிவின் அலைவீசும் நீலக் கடலே அனையாரும் திறந்தே இருளைப் பிளந்தொளியை திக்கிற் சிதற் விட்டோரும் மறைந்தே உறைந்த ஆலயமாம் வணங்கற்குரிய கோவிலிதாம்!

3.

கிரேக்க ஞானி சோக்ரரும்
கீழைத்தேச மகாத்மாவும் உரைக்க வொண்ணா நற் பெருமை உத்தமரின்னும் பல நூறாய்த் தரைக்கே உண்மை வழிகாட்ட தாரணி தோன்றிய நன் மலர்கள் சிறைக்கே சுகந்தம் வீசி நின்ற சிறுமை உலகம் இதுவன்றோ?

4.

பெரியோர் வாழ்ந்த இச்சிறையில் பேதை நானும் இடம் பெற்றேன்! அரிதே இந்த அதிர்ஷ்டத்தை
அறிந்த நண்பர் யாவர்க்கும்
விரிவாய் உரைத்து மகிழ்தற்கு விலங்காய் அமைந்த கொடுஞ் சிறையே! சரிந்தே உந்தன் சுவரெல்லாம் சாய்ந்தே ஒழிந்து போகாவோ?

5.

வானின் சிறிய மலர்கள் போல் வாவும் வண்ணப் பறவைகளை
கான வேடன் கைப்பற்றி
கட்டிக் கூட்டில் இட்டதுபோல் மானிடப் புள்ளின் சிறகதனை மழுங்க வெட்டிச் சிறைவைக்கும் நானிலப் புல்லர் கூட்டம்போல் நாசகாரர் இங்குண்டோ?

17 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

6.

பறவை நல்லூன் உணவாகும்
பயனைக் கருதி அடைக்கின்றார்!
கறவைப் பசுவைப் பாலுக்காய்க்
கட்டிவைத்துக் கறக்கின்றார்!
வறிதே மனிதர் கூட்டத்தைச் சிறையில் வைத்து வளர்க்கின்றார்! சிறையில் வாழ்ந்தேன் ஆயினுமிச் சிறுமை சிரிப்பைத் தந்திடுமே!

7.

களவு செய்தால் சிறையென்று கனன்றே என்னை இங்கிட்டார்! களவு களவு என்ப தெல்லாம் கருத்தைச் செலுத்திப் பார்க்கையிலே முழுதும் பெரிய விளையாட்டே மூடத்தனத்தின் முடிபேயாம்! களவு களவு என்ற பதக்
கருத்தை நானும் கழறுவனே!

8.

உள்ளவனிடத்தில் இல்லாதான் உணவின் உடையின் தேவைக்காய் மெல்லச் சிறிதே எடுத்திட்டால் மேதினி அதனைக் களவென்னும்! உள்ளவனிடத்தில் அல்லாமல் உடைமை யற்றவன் கையிருந்து இல்லா மனிதன் எடுப்பதற்கு எங்ஙன் முடியும் இயல்பு வீரே!

9.

இன்னும் கூறுவன் கேளுமினோ! இல்லாமனிதன் உள்ளவனைப் பன்னிப் பன்னிக் கேட்டாலும்

பயக்கும் பயனோ மிகச் சொற்பம்! சென்னியில் அடித்துப் பறித்தாலோ சிவந்த ரத்தம் வீணாகும்! அண்ணல் காந்தி சொல்லிவைத்த அகிம்சை வழியே களவாகும்!

10.

கள்வர் கள்வர் எனக்கூறி
கருணையற்றோர் ஏழைகளை மெள்ள இங்கே தள்ளுகிறார் மேலாம் செல்வர் பகலினிலே கொள்ளை அடிப்போர் உலகெங்கும்

18 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

குவையாய்ப் பணத்தில் புரள்கின்றார்!
கள்வர் தமக்கே சிறையென்றால்
அவர்க்கே முதலிடம் தருவீரே!

11.
களவு பிடிக்கும் சட்டமெல்லாம்

காசினி வதியும் செல்வர்களே அழகாய்த் தம்பொருள் காப்பதற்கு ஆக்கி வைத்த தந்திரமாம்!
வளமார் கிளிகள், பறவையினம் வனத்தில் வதியும் விலங்குகளில் களவுச் சட்டம் ஒன்றுண்டோ? கழறும் கவிதை ரசிகர்களே!

12.

சிறையில் உடலைப் பிணித்தாலும் சிந்தனை சிறகு தீயவில்லை! முறையாய் நினைவு முழுவதுமே முழங்கித் தீர்க்கத் தருணமிலை! சிறைவாய்க் கதவை நோக்குகிறேன், இரும்புக் கம்பிகள் எண்ணுகிறேன் சிறையே! என்னுளம் கவிதையினால் சிலிர்க்க வைத்தாய் நீ வாழ்க!

13.

இரும்புக் கம்பிகள் பின்னால் நான் இருந்து குமையும் வேளைகளில் இரும்புக் கம்பிகள் எத்தனை யென் றெண்ணி எண்ணி அலுத்துவிட்டேன்! திரும்பத் திரும்ப எண்ணிடிலும் திடமாம் கம்பிகள் பதினெட்டே! திரும்பத திரும்ப எண்ணுவதேன் திடுமெனக் கூடிக் குறையுமென்றா?

14.

கருங்கற் சுவரைப் பார்க்கின்றேன் கருமைந் நிழல் படர்ந்துள்ள நெருங்கும் சந்துகள், மூலைகளில் நெஞ்சம் செலுத்தி நோக்குகின்றேன்! கருங்கற் சுவரின் இடையினிலே காணும் சிறையே! இவ்வுலகின் கருங்கல் லிதயத் துறைகின்ற காரிருள் சின்னம் நீயேதான்!

நன்றி: சுதந்திரன்
ஆகஸ்ட் 5, 1951.

19 / 35

5.□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□!

நாட ்டினர ் நீ ர ் அறிவீ ர ் வில ் ல□ன ் றி தன ் னில ்
நாம ் கண ் ட ஈமத ் தீ வறெ ுந ் தீ அன ் று
கடே ் டினிலே உளபிணத ் தை உண ் பதற ் கு க
கிளர ் ந ் தழெ ுந ் த தீ யன ் று நடெ ுநா ளெங ் கள ்
நாட ் டினிலே கிளபைரப ் பும ் சாதி என ் னும ்
நச ் சுமர வீ ழ ச ் சியினகை ் காண ் பதற ் காய ் க ்
வாட ் டமுற ் ற மக ் களுளம ் கனன ் று பொங ் கும ்
வல ் லதொரு புரட ் சித ் தீ வாழ ் க வஃதுு.

மக ் கள ் கு ல மன ் றோநாம ் மரமோ கீ ழோம ்
மாட ுகளோ விலங ் குகளோ க□றும ் என ் று
திக ் கற ் றான ் நஞெ ் சினிலே பிறந ் த வரைத ்
தீ அதுவாம ் திசை எங ் கும ் பரவுதற ் கு
மக ் கள ் நாம ் மறுப ் பதவெர ் என ் று க□றி
மாவுரிமை ப் பரோ ் தொடங ் கி விட ் டான ் அந ் தத ்
திக ் கதனை வில ் ல□ன ் றித ் திருத ் த லத ் தைச ்
சிர ் ந ் தாழ ் த ் தி வணங ் குவோம ் புனித ப□மி.

களேீ ர ் ஓர ் வீ ரமிகு காதை ஈதுு.
கிளரின ் பம ் நல ் குமொரு சதேி யன ் றோ?
பாழினிலே பயந ் திருந ் த பாம ரர ் கள ்
பலகாலந ் துயில ் நீ ங ் கி எழுந ் துவிட ் டார ்
வாழியரோ வரப ் போகும ் நவயு கத ் தின ்
வளக ் காலை இளம ் பருதி வரவு ணர ் த ் தும ்
கோழியது சிலம ் பலிது வறெ ் றி ஓங ் கல ்
கொள ் கைக ் காதரவு, நல ் குவோம ் நாம ் .

பரம ் பரயைாய ் ப ் பணேிவந ் த பழக ் கமனெ ் று
பழங ் கதகைள ் பசேுகின ் றார ் மனிதர ் பார ் ப ் பின ்
பரம ் பரயைாய ் ப ் பணேிடினும ் தீ யதான
பழக ் கமனெப ் பகுத ் தறிவாற ் கண ் ட பின ் னும ்
சிரங ் குவிப ் பதோ அதற ் கு? ம□டச ் சயெ ் கசை ்
சிறுமைஎன ் று சகெமலெ ் லாம ் நகை நகைத ் துச ்
சிரிபபதற ் குச ் சவெிதாரீ ர ் தீ ண ் டாய ் ப ் பயிேன ்
சிரங ் கொய ் தே புதைத ் திடுவோம ் வாரீ ர ் வாரீ ர ் .

- தினகரன ் 9.11.1944 -

6.□□ □□□□□□□□□□□□□.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□?

எங ் கிருந ் து வந ் தாளோ எழிலரசி யாமறியோம ்

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

தங்கத்தை உருக்கிஅதில் தாவிவரும் உயிர்வார்த்துப் பொங்குகின்ற பேரழகு பூரித்து நிற்கும்நல்
அங்கங்கள் அமைந்திங்கே ஆரனுப்பி னார்அவளை?

வானத்துச் சந்திரனை வாவியிலே தாமரையை
கானத்து மாமயிலைக் காரிகையார் குலத்தினையே மோனத்தில் மூழ்கிஇவண் முற்றுவித்த பேரயனார் தேனொத்த சேயிழையைத் தெரிந்திங்கு படைக்கையிலே

அதுவரையும் தான்படைத்த அழகென்னும் பொருளெல்லாம் மதுவொத்த மைவிழியாள் மலருடலின் அழகின்முன் இதுவெல்லாம் ஓர்அழகோ இன்பப்பூங் கொடிஇவளின் மெதுவுடலின் அழகன்றோ அழகென்று மேதினியார்

மெச்சட்டும் என்றிங்கு மெலச்செய்து விட்டானோ? நச்சொச்ச நயனத்தின் நளினத்தின் வயப்பட்டு விச்சவிநாட் டிளைஞர்கள் வல்லியவள் லீலைக்காய் சச்சரவிட் டுலகம்இது சாயட்டும் என்றெண்ணி

சூதாகச் சுடர்விழியாள் சுவைமிக்க நல்லமுதை மாதாக அனுப்பினனோ மாஞ்சோலை மன்றுக்கு ஏதெந்தக் காரணத்தால் ஏந்திழையை அனுப்பிடினும் போதொத்தாள் போந்ததனால் பொலிவுற்ற தப்பொழிலே.

குயிற்பேடு பாட்டிசைக்கக் கோலமயில் சதிராடும் பயிலும்வெண் சிறையன்னம் பதுமமலர் வீற்றிருக்கும் வெயிலணுகா நிழல்சூழ்ந்து வேனில்வேள் பாசறைபோல் கயல்புரளும் ஓடைபல கவினூட்டும் அப்பொழிலில்

பளிங்குமா மண்டபமோர் பாங்கரிலே அமைந்திருந்து களங்கமிலாப் பேரழகுக் காட்சி இவண் நல்கியது வளங்கொழிக்கும் மாஞ்சோலை வனப்பினுக்கு வனப்பளிக்கும் பளிங்குமா மண்டபத்திற் பாவையிவள் துயில்கின்றாள்.

மாம்பொழிலாள் நடனம்!

மத்தள மெத்த முழங்க முழங்க
மாங்குயி லோஎனக் கீதம் இசைக்க
தத்தரி நெடுங்கண் திசைகளில் ஓடத்
தாம்தீம் ததிங்கிண தோம்தோம் என்று
முத்தன மூரல் மென்மதி சிந்தி முனிவரும் தங்கள் யோகம் மறப்ப பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் அனையாள் பாரத சாத்திரச் சதிர்பயின் றாளே.

கட்டிள மெல்லுடல் கைகள் அசைய

21 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

கமல்பொற் பாதச் சலங்கை கிலுங்க
மொட்டிள முலைகள் முந்திடக் கன்னி
மோகன மெல்லிசை தானும் அசைய
பட்டுடை காற்றில் விசிறி அலைய
பார்ப்பவர் நெஞ்சினிற் காதலை மூட்டி
கட்டுட லாளந்த மாம்பொழி லாள்தன் கண்களை வீசிச் சதிர்இடு கின்றாள்.

ஆடகப் பொன்னணி மன்னிடக் காலில் அழகு சிலம்பு புலம்பிட நங்கை
நாடக மாடுதல் கண்டிடு நம்பியர் நங்கையின் வேல்விழி உண்டிடுகின்றார் கூடுதல் வேண்டிக் குமைந்திடு கின்றார் குறிதவ றாதே ஐம்மலர் மன்மத
வேடுவன் வீசிடு வெங்கணை தன்னால் வெய்துயிர்த் திட்டார் வெந்திடுகின்றார்.

கோல்வளை வேல்விழி கொன்றிட லாலே குமரர்கள் கோதையின் தாமரை போலும் கால்தனில் நூபுரக் கிண்கிணி யாகி கன்னியின் மெல்லுடல் தழுவ நினைந்தார்.

கன்னிகை யாளோர் கதிரொளி மின்னல் காசினி வந்தே ஆடுதல் போல புன்னகைப் பூவினை அள்ளி எறிந்து
புதுநட மிடுமக் காட்சியைக் கண்டு
மன்னவன் விச்சவி மகிபனின் மைந்தர்
மையலில் மூழ்கித் தனித்திட லானார்
மின்னிடை யாளின் பொன்னணி மேனி

முயங்கிட வேண்டி மயங்கிநின் றாரே.

- மாம்பொழிலாள் புத்தரின் புனிதச்சின்னம். பேரழகின் ஓர் உருவாய் அமைந்த அவள் ஒரு கணிகையாய் வாழ்ந்து பின் போதி மாதவனின் அட்டாங்க மார்க்கத்தில் ஆட்கொள்ளப்பட்டவள். அம்பபாலி என்று அழைக்கப்பட்ட அம்மாஞ்சோலை மங்கையைக் காவிய நாயகியாக்கி அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் புனைந்துள்ள மாம்பொழிலாள் என்ற சிறு காப்பியத்தின் சில பகுதிகளை நோக்கு இங்கே தன் வாசகர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அளிக்கிறது [ஆ-ர்]

- நோக்கு, வேனினிதழ் 1964. -

7. துறவியும் குஷ்டரோகியும்!

காலையிருள் வெளிறிவந்து புலர்ந்த போது
கடல்வரைப்பில் கதிரவனின் ஜோதி தோன்றிச்
சோலையிருள் கடிந்தெங்கும் விளங்கும் போது சொர்ணவொளிக் கிரணம்திசை பாய்ந்த போது

22 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

சாலைவழிச் சன்மார்க்கச் சன்னி யாசி
சகப்பெரியான் புத்தனுரை பேணி வாழும்
மேலனாம் காசியபன் ஓடொன் றேந்தி
மெல்லவடி வைத்துநன்று சென்ற போது

வழியங்கும் விழிநோக்கி இருந்த செல்வர்
வட்டிலிலே உணவுகொண்டு காத்திருந்தார்! விழிதம்மைப் பக்கலிலே செலுத்தா தன்னோன் விரைவாகச் சிம்மம்போல் நடந்து சென்றான்! வழியினிலே ஒர்ஏழை நைந்த ரோகி
வடிவுடலம் குஷ்ட்டத்தால் அழுகித் தொங்கும் அழிவுடலை தின்னுமந்த ரோகி கண்டு அன்புமழை பொழிந் திடுதற் கங்குசென்றான்.

ஏழையவன் என்புடலில் உடனே யேதோ ஓர்முறுக்கு ஏறிவிடக் கண்க ளென்னும் பாழினிலே ஒளி பாய்ந்து பதுமமாகப் பதைபதைத்துப் பார்த்தனன் பார்த்த போது காளையருள் கண்ணொழுகக் கையிலோடு காட்டி ஊன விரந்ததனைக் கண்டான்! கையில் பேழையிலே கையை விட்டான் அங்கு சேர்ந்த போசனத்தைப் பெருக அள்ளி ஓட்டிலிட்டான்!

உணைவையிடும் போதங்கு குஷ்ட நோயால் உக்கி உணர்விழந்திருந்த விரலில் ஒன்று பிணக்கமுற்று ஓடு தன்னில் வீழந்தந்தப் பீடைதனைக் கண்டனன், கண்டபோது கனமுனிவன் சாந்த முகம் மாறாதந்த கையில் விரலெடுத்ததனை மெல்ல நீக்கி மனதினிலே ஒரு சிறிது மாசுமின்றி வாயினிலே மெல்லமெல்ல அள்ளி உண்டான்.

புல்லுணவை நல்லுணவாய் ஏற்றதனை புத்தமிர்தமாய் மதித்துப் புசித்தான் ஏழை நல்லவிரு நண்பன் இந்தமுனியிற் கண்டான்! நானிலத்தில் விஷமாகும் தனிமை என்னும் கொல்லுகின்ற வியாதியஃது போயொழியும்
கொண்டனவன் பெரிய இன்பம் குவலயத்தில்
இல்லை இதுபோலில்லை இல்லை என்று
எண்ணி எண்ணி களிக்கடலில் மூழ்கிவிட்டான்.

[சுதந்திரன் ஜனவரி 14, 1951.]

8. வள்ளூவர் நினைவு!

- -வேலணையூர்த் தொல்காவியன் மன்றில் நடைபெற்ற தமிழ்மறை விழாக் கவியரங்கில்

23 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

அ.ந.கந்தசாமி பாடியவை. நவீனத்தமிழ் இலக்கியத்தில் வள்ளுவரைப்பற்றி வெளிவந்த சிறந்த கவிதையிது. -

வள்ளுவனார் செய்திட்ட நிறைநூலைப் போற்றி
வாழ்த்தெடுக்க வந்திட்டேன் வண்கவிஞர் மன்றில்
தெள்ளுதமிழ்த் தீங்கவிதைத் தேனமுதம் நல்கும்
தெவிட்டாத நடராசர் கவியரங்கின் தலைவர்
விள்ளுகவி கேட்டோம்; பிறர் கவியும் கேட்டோம் வேலணையூர் வீசுபுகழ் தொல்காவியன் மன்றில் வள்ளுவனார் புகழ்பாட வாய்த்ததொரு வாய்ப்பு வாய்ப்பளித்த பண்டிதர்க்கு என்னுளத்தின் வாழ்த்து.

பாட்டாலே உலகத்தைக் கவர்ந்திட்ட பேரில் பைந்தமிழர் தம்மிடையே வள்ளுவர்போல் யாரே? பாட்டாளிக் கவிஎனவே அன்னவனைப் போற்றிப் பரவிடுவேன் அதற்கும்பல ஆதாரம் சொல்வேன் நாட்டினிலே மிகச்சிறந்த நெசவென்னும் கலையை நற்றொழிலாய்க் கொண்டிட்ட கவியரசர் கோமான் பாட்டாக வடித்தெடுத்தான் அநுபவத்தின் கோர்வை பாரெல்லாம் போற்றுததை தமிழ்வேதம் என்றே.

மதங்களினை அடிப்படையாய்ப் பிறபுலவர் கொள்ள மன்னுலக வாழ்வைமட்டும் வள்ளுவனார் கொண்டார் விதவிதமாய் வீடென்றார் மோட்சமென்றார் மற்றோர் வீரமிகும் வள்ளுவனார் அறம்பொருளோ(டு) இன்பம் இதமாக இல்வாழ்வில் காணுமிவை மூன்றும் இனிமையுள முப்பால்நூல் எற்றியுரைத்திட்டார் இதுநல்ல மாற்றமென இங்கெடுத்துச் சொல்வோம் இவர்குறளைக் கைஏந்தி இவ்வுலகை வெல்வோம்.

வறுமையினை ஒழித்திடுதல் வேண்டுமெனும் நெஞ்சம் வள்ளுவனார் கொண்டிருந்தார் என்பதையார் இங்கே வெறுமொழிஎன்றியம்பிடுதல் கூடுமிதோ பாரீர் வேந்தரது அரண்சிறப்புச் சொல்லவந்தபோது 1"உறுபசியும் பிணிநோயும் செறுபகையும் சேரா(து) உற்றிடுதல் ஒன்றல்ல நாடென்று கேட்டார் பெரும்பசியை முதற்குற்ற மெனஎடுத்துச் சொன்னார் பெரும்புலவர் வள்ளுவனார் ஏழைகளின் தோழன்.

வள்ளுவனார் வழிவந்த பாரதியார் சொன்னார் 2"வையத்தை அழித்திடுவோம் தனிமனிதன் ஒருவன் உள்ளநிறை வோடுண்ண உணவில்லை என்று உளம்வருந் துவானாயின்" என்பதவர் பாட்டு. வள்ளுவர் தாமும்பல் லாண்டுகட்கு முன்னர் வழுத்தினார் இதேபொருளை ஆவேசத் தொடு 3"தள்ளுவதோ வாழ்க்கையினைப் பிச்சைஎடுத்திங்கே?

24 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

அவிவிதமேல் சாய்காந்த ஆண்டவனும்" என்றார்.

நெசவுசெயும் தொழிலாளி நேர்மையுள நெஞ்சன்
செய்திட்ட நிறைநூலில் பெய்திட்ட எண்ணம்
இசைவுடனே காலத்தை வென்றிங்கு வாழும்! எல்லைகளைக் கடந்திங்கு உலகெல்லாம் சூழும்! திசையெல்லாம் கேட்கட்டும் திருக்குறளின் கோஷம்! தீரட்டும் ஓயட்டும் தீயர்வெளி வேஷம்! இசைநூலை நாமிழந்தோம் நாடகமும் -ழந்தோம் ஏதிழந்தா லுமிந்தக் குறளொன்று போதும்.

கடலெழுந்து விம்மியது காவிரியின் நீரில் கடல்வெள்ளம் கலக்கின்ற புகாரென்னுமூரில் கடலுண்ட தய்யாநம் கற்கண்டுத் தமிழை கணக்கில்லா நூல்கலெள்ளாம் கடலோடு போச்சு! கடலுக்குத் தமிழினிமை தெரிந்ததனால் வந்த காரியமோ யாமறியோம்! செந்தமிழர் நாட்டு கடலன்றோ கவியமுதின் சுவைதெரிந்த தென்று கவிராயர் சொலக்கூடும்! சத்தியமும் அதுவோ?

நீருண்ட இவைபோக இருப்பதெல்லாம் எச்சம் நெருப்போடு கறையான்கள் உண்டவற்றின் சொச்சம் பாரிடத்தே பைந்தமிழின் நூலெல்லாம் சேத்துப் பஷ்மீகர மானாலும் குறளென்னும் சொத்து ஊரிடத்தே எஞ்சிநின்றால் அஃதொன்று போதும் உற்றகுறை எங்களுக்கு இல்லை இவண் யாதும் நேரில்லா வள்ளுவனார் குறள்வாழ்க வாழ்க நிறைநூலின் கருத்திந்த உலகெல்லாம் சூழ்க.

கலைக்காகக் கலைஎன்று கதறுபவர் உண்டு கருத்துக்கே முதன்மை தரும் வள்ளுவனார்கண்டு கலைஇந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கே என்று கருத்துடையார் உணரட்டும் காசினியில் அன்று விலையில்லாத் திருக்குறளைத் தந்திட்ட மேதை வியனுலகில் காட்டுகின்றார் பாதையதே பாதை. கலைஞர்களே எழுந்திடுங்கள் வள்ளுவனார் காட்டும் கவினுடைய பாதையிலே பேனாவை ஓட்டும்.

செந்தமிழர் நாட்டுக்குப் புகழ்தருமோர் நூலின் சிறப்புசில எடுத்துரைத்தேன் என்அறிவில் பட்ட பைந்தமிழ்நற் கருத்துக்களைப் பகர்ந்துள்ளேன் இங்கு பகர்ந்தவற்றில் கொள்வதனைக் கொள்வீர்கள் மற்ற நொய்ந்திட்ட கருத்துக்களை நோயென்று தள்ளீர் நுவலரிய புகழ்பெற்றாள் தமிழன்னை பெற்ற மைந்தர்களே மாநிலத்தில் குறள்புகழைப் பாடி மகிழ்ந்திடிவீர் நீவிரிங்கு நீடூழிவாழி.

25 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

1. உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும்
சோராது இயல்வது நாடு
2. தனி ஒரு மனிதனுக்குணவிலை எனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்.
3. இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்

-வேலணையூர்த் தொல்காவியன் மன்றில் நடைபெற்ற தமிழ்மறை விழாக் கவியரங்கில் அ.ந.கந்தசாமி பாடியவை.

9. ரவீந்திரர்!

இந்து தேசத் திணையில் கவிஎனும்
முந்து வரகவி காளி தாசனின்
இந்த நாளின் அவதார மோவென
வந்தவன் ரவீந்த்ர நாத தாகுரே.

வெள்ளி வெண்சிகை வெண்ணிறத் தாடியும் கள்ளமிற் கருணை காலும் கண்களும் விள்ளுதற் கரிய கவிதை வேகம்
துள்ளிடும் உள்ளமும் கொண்டவன் தாகுரே.

வங்க நாடு வழங்கிய வண்கவி
எங்கணும் புகழெய்திட ஏதமில்
துங்கமார் கீதாஞ்சலியாம் துய்யநூல மங்கிடா தொளிர்தர யாத்தளித்தனே.

கவிதையாகுக காதையாகுக
விவித நாடக நூலுமாகுக
புவியிலெவரும் புகழுமாறிவண்
கவிஞர் மன்னவன் செய்தளித்தனே.

பாரதத்தின் இன்னிசை பயின்றிடும்
வீர தேசிய கீதமும் தந்தவன்
யாரு மெச்சிடும் சாந்தி நிகேதனப் பேருடைக் கலைக் கோவிலும் கண்டனன்.

முந்தைநாள் முனிபோலொரு தோற்றமும் நந்தமிழ் கவி நாட்டமும் தனது
சொந்த நாட்டினில் சோர்விலா அன்பும் கை வந்தவன் இவன்போல் வேறு யார் அரோ.

திறமுடைக் கவி எனில் அத்திறம்
பிறந்த நாடு பேசிடில் போதுமோ
பிற புலத்தும் பேரெய்தி வாழ்ந்தவோர்

26 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

குறைவிலாக் கவி மன்னிவனரோ

பலபு லத்துக் கவித்திற னாய்ந்தோர்
உலக நோபல் பரிசைத் தருவோர்
கலைகள் வல்ல கவிஎனக் கொண்டு

தலையதாமப் பரிசையும் தந்தார்.

காளி தாசக் கவியர சோச்சினான் ஊழி தோறும் தன்புகழ் நாட்டிட வாழி ரவீந்த்ரன் நாமமும் வையகம் வாழும் நாள்வரை வாழிய வாழியவே!

- ஸ்ரீலங்கா ; பெப்ருவரி 1961.-

10. கனல்!

சண்ட மாருதம் எழுந்ததடா - இந்தச் சகமெலாம் சூறையில் சுழன்றதடா அண்டங்கள் யாவுமே நடுங்குதடா - மேலே ஆகாய மேகமும் அலைந்ததடா.

எங்கும் கனல்தோன்றி மூடியதே - காணும் எட்டுத்திசையும் எரியுதடா,
பொங்கும் நெருப்பெங்கும் பாய்ந்ததடா - யாவும் பொசுங்கிப் பொசுங்கியே மாயுதடா!

எங்கிருந்தோ இதெழுந்ததடா - என்று ஏங்கிநானும் எங்கணும் பார்த்துச் சென்றேன் அங்கொரு பாட்டாளி மூச்சுவிட்டான் - பெரு மூச்சினில் தோன்றிய சூறையடா!

தீயிது எங்கிருந் தோங்குதடா - என்று
திக்குகள் எங்குமே பார்த்துச் சென்றேன்
பேயிது என்றான் பாட்டாளி ஓர்மகன்
பெருநகை செய்திடக் கண்டேனடா.

- ஈழகேசரி - 7.11.1943. -

11. நாட்டுப் பற்று!

யான்பிறந்த பொன்னாடு என்று வாழ்வினி லெண்ணாத மானமற்ற நடைப்பிணம் மானிலத்தில் உண்டுகொல்? எனதுநாடு எனது தேசம் எனதுமொழியென் றெண்ணிலா 'மனசு' அற்ற மானமற்ற மனிதன் என்ன மனிதனோ.

27 / 35

வாயகன் று ஊரலெ் லாநம் வரு த் தமரோ டலநை் து தன்
தாயகத் து மண் ணிலரே காலடெு த் து வகை் கயைில்
நயேம[illegible]றி நஞெ் சினில் நிறயைி இன் பவறிெகரொளா
பாவி மகனாம் உள் ளனரோ பாரு மயைா நு ம் மிடமை.

நாடிநாளப் பாய ச் சலில் நாட ட ுவளர ச் சி அற் றவன்
கரோடிச் சலெ் வன் ஆகிலனெ் ? கு றவைில் பட் டம் ச[illegible]ட் டிலனெ் ?
ஓடிப் பதவி உயரிலனெ் ? உவந் து இதய ஊற் றினால்
பாடியவனமை இசபைப் பவர் பாரில் யார[illegible]ம் இல் லயைமே.

சு ரணயைற் ற சு யநலப் படேிதன் மதிப் பிழந் து
இரணமை மரண மயெ் து வான் இரு கிலத் து ம் மக் கள் தம்
அரியநிணவு தன் னிலு ம் அவனு க் காக அழு பவர்
அரு மபைாடி ஏத் து வார் ஆரு மில் லமை இல் லயைமே.

- ஸ் ரீ லங் கா அக் டரோபர் 1955 -

12.[illegible] [illegible] [illegible]!

ஓப் பரிய காந் தியரி னரொப் பில் லாத
ஓர் மனவைி சமெ் மயைறங் காத் த சீ ர் மசைச்
சபெ் பரிய பரெு ம் பு கழாள் தயே மலெ் லாம்
தாயனெவே சபெ் பிடு மரோ் இல் லின் தயெ் வம் ;
இப் பு விதான் கலங் கிடவு ம் இந் தியத் தாய்
அழு தரற் றிக் க[illegible]விடவு ம் இறந் து பட் டாள் ;
இப் பரெிய து ன் பந் தான் இதயந் தன் னமை
ஈர் க் கு தே இந் தியர் கள் வரே் க் கின் றாரே!

பாரதத் தின் மக் களலெ் லாம் காந் திதம் மபைப்
பண் பு டயைி பிதாவனெ் று ம் அம் மயைாரசைச்
சீ ர் து தவு ம் சவெ் வியளாம் மாதாவனெ் று ஞ்
சிந் தயைிலே நினதைத் திரு ந் தார் அந் தரோ வின் று
நீ ர் கு த் து நிலகைலங் கல் ஆனா ரன் னமை
தனபைப் பிரிந் தே வாடு கின் றார் ; நீ ள் ந் து ன் பம்
பாரிடத் தி கரொண் டு விட் டார் சயெல் ம றந் து
பரிதவித் துப் பதறு கின் றார் என் னதே து ன் பம் !

மாரியினிலே பரெு மழதைான் கரொட் டு கின் ற
காரிரவில் பல் லிடிகள் பின் னவே ந் த
பரேிடிபோல் வந் ததயைோ! அன் னயை யாரின்
பிரிவு தனமை என் னசரொல் வனே் ; காந் தியாரின்
சீ ரினிய பத் தினியே! சிறப் பின் மிக் க
கஸ் த் த[illegible]ரி யன் னாய் ! எம் கரு த் தே! கண் ணே!
பாரினிலே யமெவைிட் டு ம் சனெ் றாய் ! இஃதரோ
பண் பு டயைார் சயெல் ? நம் மமை மறந் தாய் கரொல் பரோ?

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

சீதையும் சாவித்திரியாம் தேவி மற்றும்
சிறப்புள்ள நளாயினி என்போரெல்லாம்
காதையிலே உலாவுகின்ற கன்னியர்கள்
கடுகேனும் உண்மையங்கு இல்லை யென்று
ஓதியவர் தலைநாணச் செய்து பெண்மைப்
பெருங்குலத்தின் உயர்வுதனை நாட்டினாய்! நல்
மாதரசே! மாதர்களை முன்னே வைத்தாய்
உன்வாழ்வு மாதிரியை மறத்த லாமோ?

13. முன்னேற்றச் சேனை!

முன்னேற்றச் சேனை ஒன்று மூவுலகும் வாழ்ந்திட மூடத்தனம் யாவு நிர் மூலமாகி வீழ்ந்திட
முன்னேறிச் செல்லுகின்ற முகூர்த்தம் இஃது தோழர்காள் முடியரசும் முதலரசும் முடிந்து பொடியாகுது! பின்னேற்ற பேரெல்லாம் விழி பிதுங்குகின்றனர் பீடைகட்கு முடிவு வந்ததே யென்று கவல்குனர்! இன்னாளை போலொருநாள் இன்று வரையில்லையே இத்தருணம் எழுந்திடுக, எங்கள் சேனை சேர்ந்திட!

2.

எங்கள் சேனை அச்சமென்பதென்றுமறியாதது.
எட்டுத் திக்கும் அதன் ஒலியே முட்டி முழங்குகின்றது! மங்கி நிற்கும் பாசிசத்தை மண்ணிடத்தே புதைத்துப் பின் மரண கீதம் பாடும் வரை ஓய்வதற்கு இல்லையே!
எங்கும் அடிமை சுரண்டல் என்னும் பிசாசுதீய்ந்து மாய்ந்து இவ்வுலக மக்களெல்லாம் ஒரு சமானமாகினால்
துங்கமான எம்படையின் வெற்றி அதுவாகுமே!
துகளிலாத புது உலகம் தோன்றல் வேண்டும் என்பமே!

3.

ஒளி மிகுந்த அப்புதிய லோகத் தன்மை கேட்பீரே!
ஒரு வறுமை ஓலமில்லை ஒரு கவளம் உணவிற்காய் விழுவதில்லை அங்கு மாதர் விபசாரக் குழியுளே!
விளையு நாட்டுத் திறமை ஒன்றும் வீணாய்ப் போவதில்லையே! அழகு கலை என்பதெல்லாம் ஒரு கூட்டம் செல்வரின் ஆடம்பர அலங்காரம் அல்ல அங்கு சோம்பலின் விளைவதன்று மக்களது உயர்ந்த செல்வம் கலை என
விளங்கு மக்கள் வாழுகின்ற புதியலோகம் வாழ்கவே!

4.

அடிமையது அழுகையோடு ஆண்டையது அதட்டலும் அங்கெழுந்துமறைந்ததுவே! வியர்வைவெள்ளம் பாய்ச்சித்தன் உடலதனை எருவதாக்கி விளைவுசெய்து பின்னரும் உணவிலாது மடிந்தொழியும் ஊமை மகன் இல்லையே!

29 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

படியில் நாடு தம்மிடையே பதுங்கிச் சுரண்டல் என்பது
பழங் கதையாய் இருக்கும் அந்தப் புனிதலோகம் தோற்றிடும்
கடமை தாங்கி எழுந்து செல்லும் சேனைதன்னை வாழ்த்துவோம்!
காளையீர்! நீரும் அந்தச் சேனையோடு சேருவீர்!

- - அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி 'கவீந்திரன்' என்னும் புனைபெயரிலெழுதி 'பாரதி' இதழில் வெளிவந்த கவிதையிது. -

நன்றி: 'பாரதி' சஞ்சிகை.

14. எழுத்தாளர் கீதம்!

சங்கு முழங்குது! சங்கு முழங்குது!
சங்கு முழங்குது கேள் - புதுமைச்
சங்கு முழங்குது கேள்.
எழுத்தெனும் சங்கம்
ஒலித்திடுகின்றது.
உழுத்திடும் உலகம் ஒழிந்திடவே -
சங்கு முழங்குது. - சங்கு முழங்குது

சுரண்டல் மிகுந்தது, சூழ்ச்சி
நிறைந்தது
இருண்ட இச்சமுதாயம்!
வரண்டு கிடந்திடு மக்களின் துன்ப
வதைகள் ஒழித்திடுவோம்!
திரண்டிவண் எழுவீர் பேனா மன்னர்
தீரமுடன் நீரே - கலைச்
சிற்பிகளே! எம் எழுத்தாற் பற்பல
அற்புதம் செய்திடுவோம்! - புது
அமைப்பும் நிறுவிடுவோம். - சங்கு முழங்குது

கம்பன், வள்ளுவன், காளமேகம் வழி
வந்தவர் நாமன்றோ?
கீரன், ஒளவை, இளங்கோ பெற்ற
கீர்த்தி நமதன்றோ?
நாவலன், பாரதி - சோமசுந்தரன்
நமது இனமன்றோ? - இவர்
யாவரும் காட்டும் வழியே நமது
இலக்கிய நல்வழியாம்! - அவ்
வழியே சென்று ஒளிசேர் தமிழை
விழிபோற் காத்திடுவோம். - சங்கு முழங்குது

வானவில் வர்ணம் ஏழு
வளைவதைக் கண்டிடுவீர்!
கானகத்தில் கனிகள் ஆயிரம்
காற்றில் அசைவதைப் போல்

30 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

பூங்கா வனத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம்
பூக்கள் மலர்வதைப் போல்
புத்தம் புதிய கருத்துகள் - ஆயிரம்
நித்தம் பெருகவென - சங்கு முழங்குது

[இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1962இல் நடத்திய அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பொதுமாநாட்டை ஒட்டி அமரர் அ.ந.கந்தசாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.]

புதுமை இலக்கியம் பாரதி நூற்றாண்டு முன்னோடி மலரினை 'நூலகம்' தளத்தில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. அதில் முதற்பக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமியின் 'எழுத்தாளர் கீதம்' கவிதை. இக்கவிதையானது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் 1962இல் நடத்திய அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பொதுமாநாட்டை ஒட்டி அமரர் அ.ந.கந்தசாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. -

15. நகரம்!

நகரத்துக் கூச்சலெல்லாம் நடுத் தெருவினிலே மோதிப்
பகர்தற்கு பிரியதான குழப்பத்தை உண்டுபண்ணும்
சகலர்க்கும் ஏதோ இந்த 'சட்டுப்புட்' அவசரந்தான்
அகலக் கால் வைத்து அங்கு மாந்தர்கள் பாய்கின்றாரே!

அப்பப்பா! மனிதர் தம்மில் ஆயிரம் வகைகள் உண்டோ! தொப்பிக்குள் புகுந்திருப்போர் தொந்திகள் பருத்தோர்மற்றும் சப்பாத்துக் காலர் நல்ல சால்வைகள் தரித்தோர் என்று எப்படி எல்லாம் எங்கள் இனத்தினில் மாறுபாடு?

பெண்களைப் பற்றி எம்மால் பேசிடப்போமோ? சில்லோர் கண்களை மறைக்கும் நீலக் கண்ணாடி தரித்தோர் கையில் வண்ண நற் குடையர் சேலை வனப்புற அணிந்தோர் தங்கள் பொன் மேனியால் குமரர் புத்தியும் இழந்து போனார்.

ட்ராமோடும் பஸ் ஓடும் காரோடும் சைக்கிள் ஓடும் ட்ராமோடத் தாமோடி ஏறுவர் சில்லோர் நல்ல
தாமரை முகமொன்றந்த ட்ராமிலே தளிர்க்க அ·தை
காமனின் அம்பு தாக்கக் களிப்பொடு பார்ப்பார் சில்லோர்

ரிக்ஷாக்கள் என்னுமந்த மனிதரைப் பூட்டி ஓட்டும் ஜட்காக்கள் தாமும் ஓடும் சந்திகள் தம்மில் கார்கள் உட்கார்ந்து விடும்கொடிய ட்ரபிக்ஜாம்கள் என்று சொல்வார். கட்பார்வைக்கு எங்கும் கும்பல் குழப்பமே! கூச்சல்தானே!

நகரத்தில் கனத்தொகைக்கு நலிவில்லை இருந்த போதும் அகத்தினைத் திறந்து பேச ஆட்கள் இல்லைப் பார்த்தால் வகை வகை மரம் வளர்ந்து மண்டிய காடும் போல்தான் நகரத்தின் பண்பு இங்கே மனிதப் பண்பில்லை யம்மா!

31 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

காற்றிலே தூசு சேரும் கட்டுடல் வெயர்வை சேரும்
நூற்றிலே ஒருவரில்லை அடுத்தவர் நினைவு கொள்ளல் நாற்றம் சாக்கடையைச் சேர நற்கொசுக் கூட்டம் மண்டி தூற்றலைப் போல் சுருதி ஒன்றினை எழுப்பும் காணீர்!

சிற்றிடை மாதரர்கள் சிகை அலங்கார மென்னே!
கற்றை போல் பாம்பைப்போல் கரியதோர் மதியைப் போல் புற்றைப் போல் புதரைப் போல் புதுப்புது மோஸ்தரெல்லாம் கற்ற காரிகையர் செய்கை கணக்குக்கும் அடங்குமோதான்!

செல்வத்தின் செழிப்பு ஓர்பால் தீயதாம் வறுமை என்னும் கொல்புலி வாயிற்பட்ட கும்பலோ மறு பக்கத்தில்
பல்விதப் பண்பும் சேர்ந்து கணமேனும் அமைதிப் பண்பு நல் விதம் தோன்றா இந்த நகரம் கொல் நர கமாமே!

சுதந்திரன் மார்ச் 18, 1951

16. முத்தம்!

முத்தமொன் றுனக்குத் தருவேன் என்றேன்
சிச்சீ சிச்சீ வேண்டா மென்றாள்
சித்தத் துனக்கு வேண்டா மாயின்
வேண்டடி த்ருப்பித் தரலாமென்றேன்.

கன்னிகை சிரித்தாள் காதல் தெரிந்தது கட்டியனைத்தொரு முத்தம் கொடுத்தேன் புன்னகையோடு வேண்டாம் இஃதோ பிடியுங்கள் என்று திருப்பித் தந்தாள்.

மீண்டும் கொடுத்தேன் மீண்டும் தந்தாள் நீண்ட விழியாள் இவள் செயல் லென்னே! முத்தங் கொடுத்தால் வைத்திருக்காளாம் முழுதும் திருப்பித் தந்திடு கின்றாள்.

[தமிழமுது. மீள்பிரசுரம் 2.7.1972.]

17. காதல் தத்துவம்!

சிற்றாறு பேராற்றிற் கலக்க வந்தச் சீறுமொலிப் பேராறு கடலிற் சென்று வற்றாத அதன் நீலப் பரப்பி னுள்ளே வடிவழியும். உலகினிலே தனிமையாக நிற்காது பொருளொன்றும். மேலேயுள்ள நீள்விசும்பில் அலைகாற்றில் கந்தம் சேரும். சுற்றாடல் முற்றாயிச் சேதி தானே;
சுந்தரி, நீ மட்டுமென்ன விலக்கோ? அன்றே.

32 / 35

வானகத ்தை வளர ் மலை தான ் தழுவி நிற ்கும ்.
வாருதியின ் அலகைளலொம ் தழுவி நிற ்கும ்.
தனேகப ்ப□ மலெ ்லிதழசை ் சுவதை ்து நிற ்கும ்
சிறவைண ்டு. ப□ மிதனமை முத ்தமிட ்டு
வானரசன ் கதிர ் நீ ண ்டு மகிழும ். இந ்த
வளர ் முத ்த வகயைலெ ்லாம ் கண ்டுமனெ ்ன ,
கானகத ்து மடமானே, நீ யு மனெ ்னகை ்
கரங ்களொண ்டு அன ்புடனே தழுவாவிட ்டால ்?

[ஆங ்கிலக ் கவி ஷலெ ்லியின ் கருத ்தினதை ் தழுவியது. தனே ்மொழி 4, 1955 மார ்கழி]

18.□ □□□□□□ □□□□□□□□□□!

புத ்திரன ் பிறந ்தால ் புத ்திக ் க□ர ்மை
மதெ ்தவே அவனிடம ் மவேுதல ் வணே ்டும ்
என ்றே எவரும ் எண ்ணுவர ் ஆயின ்,
யானோ எனது புத ்தியின ் க□ர ்மயைால ்
வாழ ்க ்கை முழுவதும ் வரண ்டு கிடக ்கிறனே ்
இன ்றனெ ் நினவைு ஒன ்றே யோகும ்:
என ் சிறு பிள ்ளை நன ்கு வளர ்ந ்து
அறியா மயைிலும ் மடமசை ் சிறப ்பிலும ்
எவர ்க ்கும ் குறவைிலா திலங ்கி அமதைி
நிலவும ் வாழ ்க ்கை நீ ள நடாத ்தி
ஈற ்றில ் இந ்த நாட ்டை இயக ்கும ்
மந ்திரி சபயைிலும ் குந ்தி யிருப ்பான ்
என ்ற ஆசை ஒன ்றே
என ்னுளம ் மன ்னி இருப ்பது வாமே.

[தனே ்மொழி 2, 1955. இது அ.ந.கந ்தசாமி மொழிபயெர ்த ்த சீ னக ்கவிதயைனெ
அறியப ்படுகிறது].

19.□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□□□!

வானிலோர ் முத ்தினை வதை ்திழதை ் ததுபோல ்
வளர ்மதி தவழ ்ந ்தது; மாடியின ் மீ துயான ்
இப ்பி ஒன ்றில ் முத ்தொன ் றிட ்டனன ்;
இப ்பி ம□ட ்டிற ்று; ஈரநை ்து மாதம ்
கழிந ்தது; கழிந ்தபின ் என ்மனை விளங ்கக ்
கண ்ணன ் பரோலொரு கனிவாய ்க ் குழந ்தை
வந ்தது; வந ்தபின ் வாணிலா முகத ்தனெ ்
மனயைாள ் அதனைன ் மடியிடகை ் கிடத ்தி
ஈரநை ்து திங ்களின ் முன ்னால ் ஓருநாள ்
நீ ங ்கள ் சயெ ்த நித ்திலம ் இதுவே,
என ்று க□றி மகிழ ்ந ்தனள ்; அவள ் கண ்
ஓரம ் கண ்டனே ்; ஒளிமுத ் தொன ்று
அங ்கு துடித ்ததும ் கண ்டனன ்; அவள ் விழி

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

தொட்டேன்; முத்துத் தீய்ந்தது; மகிழ்ச்சியில் உள்ளத்திப்பியில் உதித்துக் கண்வழி
வந்தவம் முத்தில் வையகத் தின்பம்
யாவும் கண்டனன்; அம்முத்தெனது
மடியிடைக் கிடந்த மணிமிசை விழுந்திட
மணியை எடுத்து நான் மலர்க்கரம் தடவி
உச்சி மோந்து உளம்மகிழ்ந் திட்டேன்,
நான் செய் நித்திலம் தேன்செய் ததுவே!

- தமிழமுது சஞ்சிகையில் 3வது இதழில் வெளிவந்த கவிதை. -

20. 'மோட்டார் சாரதிகளுக்கு"

காரை ஓட்டும் பேர்களெல்லாம் கைகால் தனித்து கட்டிலிலே பீறும் இரத்த வெள்ளத்தான் பெருகா திருக்கத் துணிசுற்றிக் கூரை பார்த்து ஓர்தடவை குழறி வலியிற் கிடப்பாரேல்
யாரு மவர்க்கு வீதிமுறை சொல்லித் தருதல் வேண்டாவே

நேசமான ஒருநண்பன் நேர்ந்த விபத்தால் படுத்திருக்க மோசம் இவன் இனிப்பிழையானே முற்றும் முடிந்த தெனடாக்டர் பேசப் பக்கத் ததைக்கேட்கும் பேற்ய்யார்க்கும் கிடைத்திடிலே தேசத்தவர்க்கு வீதிமுறை தேடிச் சொல்லல் வேண்டாவே.

தந்தை பிரியத் தாய்கலங்கத் தனயர்சுற்றி விம்மிநிற்கும்
அந்த வீட்டின் உள்ளே நீர் அடிவைத் ததனைப் பார்ப்பீரேல் எந்த நாளும் கார்விசையை ஏற்றி முடுக்க மாட்டீரே
சொந்த நாட்டின் வீதிமுறை சொல்லித் தருதல் வேண்டாவோ,

காரில் செல்லும் பேர்களைப்போல் காலிற் செல்லும் பேர்களுக்கும் ஊரில் தெருவில் உரிமைசில உண்டிங் கென்பதை மறவாதீர்.
பாரும் பக்கத் தேசிறுவர் பாய்ந்து வருவார் வழிபார்த்து
காரை ஓட்டின் தெருமரணக் கணக்குப் பெரிதும் குறைவுறுமே.

ஓட்டும் காரின் யந்திரத்தை ஒடிந்த பிரேக்கைச் சக்கரத்தை
நாட்டத் தோடு கவனித்து நல்ல முறையில் சரிபார்த்து
ரோட்டில் சென்றால் விளக்குகளை இரவில் நன்கு துலங்கவைத்தால் நாட்டில் வீதிவிபத்தெல்லாம் நாளும் குறைந்து வந்திடுமே.

வீதி நெடுக்க கோடுகளாம் வீதி யருகில் விளம்பரமாம்
சேத முயிர்க்கு நேராமல் செய்து வைத்த முறைமைகளால்
நீதி யன்றோ அவற்றை எலாம் நினைவில் கொண்டு காரோட்டின் யாதும் விபத்து நேராது யாரும் மகிழ்ந்து வாழ்வாரே.

காரை ஓட்டக் கைபிடிக்கும் கால மெல்லாம் கடவுளரின்
பேரை நினைத்து :என்காரில் வருவோர் நலன்கள் பேணிடுவேன். காரைக் கவனக் குறைவால்நான் ஓட்டேன்' என்று சொல்லிக்

34 / 35

கவிதைத்தொகுப்பு: அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி (கவீந்திரன்) கவிதைகள். -

Written by -வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 06 October 2018 21:28 - Last Updated Saturday, 30 March 2019 21:24

காரை ஓட்டின் விபத்தொழிந்து நாடு முழுதும் களித்திடுமே.

- ஶ்ரீலங்கா மார்ச் 1956, பக்கம் 5 -

35 / 35